

கணபதி துணை.

யாழ்ப்பாண நல்லூர்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ

ஆற்முக நாவலர் அவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கமும்

அவர்களியற்றியநூலிய

தனிப்பா மாலையும்.

இவை

நாவலர் அவர்கள் திருவுருவப் படத்தோடு
யாழ் : சி. செல்வஸ்யா பிள்ளையால்

தொதுத்த

வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

மீனும்பாள் அச்சியங்தீர்சாலை
கோழும்பு, கோம்பனித்தெநு.

COPY RIGHT REGISTERED

1914.

கோழும்பிற் “சிறுப்பு”
 உத்தியோகத்தைக் கொரவத்தோடு
 தெடிங்காலம் நடாத்தி,
 யாவராலும் நன்குமதிக்கற் பாடுடையராய்ப், பின்
 நகுலேச்சுரத்தைப் பிற்கால உறைவிடமாகக்
 கொண்டு,
 தர்ம மடாலய பொன்றை ஆங்கே
 அமைத்து,
 புண்ணியமும் புகழும் நனமக்கட பேறும்
 வருங்கே சித்தித்த வாழும்
 பிறப்பு சிகாமணி
 ஸ்ரீமாண் சு. கதிச்வேற்பிள்ளை யவர்களுக்கு;
 அவர்கள் கூடுங்காலமாகச் செய்தவரும்
 பதிபுண்ணிய பரிபாலனம், கிருஷி வர்த்தக
 வித்தியா விருத்தி முதலிய அரும் பொருஞ்
 செயல்களைக் குறித்து
 இந்தால், அவர்களுக்கு அநுமதிகொண்டு,
 அப்பணங்கு செய்யப்பட்டத்,

பதிப்பு ரை.

~~~~~

தனிமொழியுக் தேங்மொழியுமாகிய தமிழ்ப் பாஜையும், தனிக்கு ஒட்டும் உயர்வுமில்லாத சைவ சமயமும் கம் தேயம் வேற்றாரச் கைப்பட்டின் அருகுதலீக்கண்டு, இருபதாம் வயதிலே தமக்கு வாய்த்த உத்திரோகத்தையும் உறவினர் தொடர்வையும் பரித்தியாகந் தெர்த்து, மூப்பத்திரண்டு வருடாகவும் தமது காலத்தையும் கருத்தையும் அவற்றின் விருந்திப் பொருட்டுச் செலவிட்டு, ஒழுக்கமெனும் வரம்பைக் கண விறும் கடவாது சின்று தமிழ் நாட்டுற் கீர்த்தி படைத்தவார் பூர்வீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் ஒருவரோயாம்.

அவுக்கென்றொயலை எல்லையோ அவையாலையும் முற்றங்களின்கு கீவிதைந் வார்த்தை திப்பிய குனத்தை நாவலர் அவர்களேயன்றி, அவர்களின் முனைனாலும் பின்னாலும் வேலெறவுருமிலர் என்பதை மறுப்பவர் யாவர்? இத்தகாரணம் ஒன்றைக்குறித்தே தமிழ் நாட்டிலே அவர்களுக்கு வேக்கண்ணமொத்த செல்லாக்கும் சென்றாலும் யாவராலும் நாட்குமதிப்பும் உண்டாயின.

சிதம்பர சைவப்பிரகாச சித்திமாச ஸீலில் பரிசூலியிற் சித்திப்பெற்றி மாணுக்கர்களுக்கு சென்ற ஏப்பிரிச்டி 26-வ பரிசீலிக்கப்பட்ட கணப்பக்கண், சென்னைப்பட்டத்தை ஜஹாகோட்டு நிபதிக்கிற சென்றாகுவ ராடிய கணம் பொருந்திய ப்ரமா ஸி T. சுதாசிவ ஸீலிய அவர்கள் (Hon'ble Mr. T. Sathasiva Iyer, High Court Judge, Madras.) அச்சிராண்பதியாகவிருந்து டின்திரிக் முனிசிப், நிதிலித்தூர், இஞ்சினர், வகீல் முதலிய தீர்த்தபோகாத் பிரபுகள் சமூகத்தே, அவசிக்கியாகி விளைவுகளைப் போகவிருந்துதுப் பேபோமாது யாவலைப்போலே முன்னும் இப்பொழுதும் தமிழ் கீத்தவான்களில்லை. ஒருவேளை இருந்தாலும் அவர்களபோலத் தமிழ்ப்பு ஷையையும் கல்லோபுக்கத்தையும் சைவசமயத்தையும் வளர்த்த நல்ல தமிழ் சைவன் நடையில் நால்லை எழுதி அச்சிட்டு வெரிப்படுத்தித் தமிழ் நாட்டாருக்கு உபாராஞ் செத்துபூருவுருவில்லை. இப்பாருள் விரும்புக்காப் பிற்கால வணங்காதவர்களும் அவரைப்போல் ஒருவருமில்லை கூறுகின்றும் சென்றிப்படு உறவுக்கண்ணமேலே, மாத்தும்பையுடைய ஸ்லோர் இன்றும் நாவலர் அவர்கள் பெருமைகளை பெறுத்து யாராப்போற்றி மகிழ் கருகின்றார்கள்.

*வித்திபாலைகளாலும் பிரசங்கங்களாலும் தமிழ்ப் பாஜையையும் சைவ சமயத்தையும் பெறிதம் வளர்த்துவது நாவலர் அவர்கள், ஏட்டுப் பிரதிநிதியில் பொறுத்து பல தால்களை வழங்கிய வழங்கும் பரிசோதித்து அச்சிட்டு உத்திரவுத்தபோலவே, தமிழ் நூல்களைவிட பத்திரிகை சூப்ரமாகக் கிடத்தவின் கத்திமிய ரூபத்தை வளர்த்துவதையினை அக்கம் பெரிதும் கொண்டு கெந்தமிகிய வசன நடையைச் சிரிப்பற வளர்த்து வர்தார்களாதல்ல, பத்திப் ரூபமாக நூல்களை இயற்றுவதில், அவசியமின்னை பற்றித், தல் கருத்தைச் செய்து கொள்ள வர்தார்களும் வர்தார்கள் ஆகவார்தார்கள் நாவலர் அவர்கள் எதும் பார்க்கன் இயற்றுவில்லை? எனப்பலர் அவாலோடு வினாவைத் தாம் பலமுறை கேட்டுள்ளேன்.

இதுபற்றியே நாவலர் அவர்கள் ஒவ்வொர் அமையத்துக்கூறிய தனிப்பாக்களை இயன்மவராயிற்றோடு ஓர் சிறு புத்தக ரூபமாக அச்சிடும் சமைது கருத்தைப் பத்திரிகை வாயிலாக முன் வெளிப்படுத்தினேன். அவளின்மொத்தத்தைக் கண்ணும்பூர்வான் அவர்கள் சரித்திரத்தை விரிவாக எழுதி அப்பாக்களோடு சேர்த்து வெளிப்படுத்துப்படி எம்கை வேண்டியிருந்தால்லன். அத்தறநூற்து நாவலர் அவர்கள் சிதம்பர சைவப்பிரகாச சித்திபாகாலைத் தரும் பரிபாலவர் தீமத் க. ச. பெரிசால்பி பின்னொல் நாவலர் அவர்கள் நாவலர் அவர்களுக்கு அதற்காக அவரிடத்து நாம் பெரிதம் நன்றியுடையேயாக இருக்கின்றேம்.

முப்பத்திரண்டு வருடங்களுக்குமுன் பூர்வாகத்தின பின்னை என்பவரால் எழுதி வெளிப்படுத்தப்பட்டால்வளர் அவர்கள் சரித்திரத்தைத் தெர்த்துமுடி, புதிதாகச் சேர்க்கவேண்டியும் செர்த்து அச்சித்திரத்தை ஒருவாறு விதித்தெருத்துமியைச், நாவலர் அவர்களின் சுற்றந்ததவருட் சிலர்களும், அவர்களோடு பழகிய வேறு கிளக்கும் எமது கருத்தைத் தெரிவித்தேம். அவருள் நாவலர் அவர்கள் தமயனுப் புத்திராகும் அவர்களுடைய மாற்பாணக் சைவப்பிரகாச சித்திபாரசாலைத் தரும் பரிபாலகருமாகிய தீமத் க. த. கைஞாசிலை அவர்கள் தகம் அச்சரித்திரத்தை கிய விரிவாக எழுதி பழகித்திருக்கின்றேம் என்றும், அது விரைவில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்படுமென்றும் தெரிவித்தார்கள். தீமத் அம்பாவன் நாவலர் கவாம்கள் “நாவலர் விஜூயம்” என ஓர் நூலில்கெப்பப்போகிறு என்பது மற்றுதேம். ஆதலால் அச்சரித்திர விரிவை உலகு

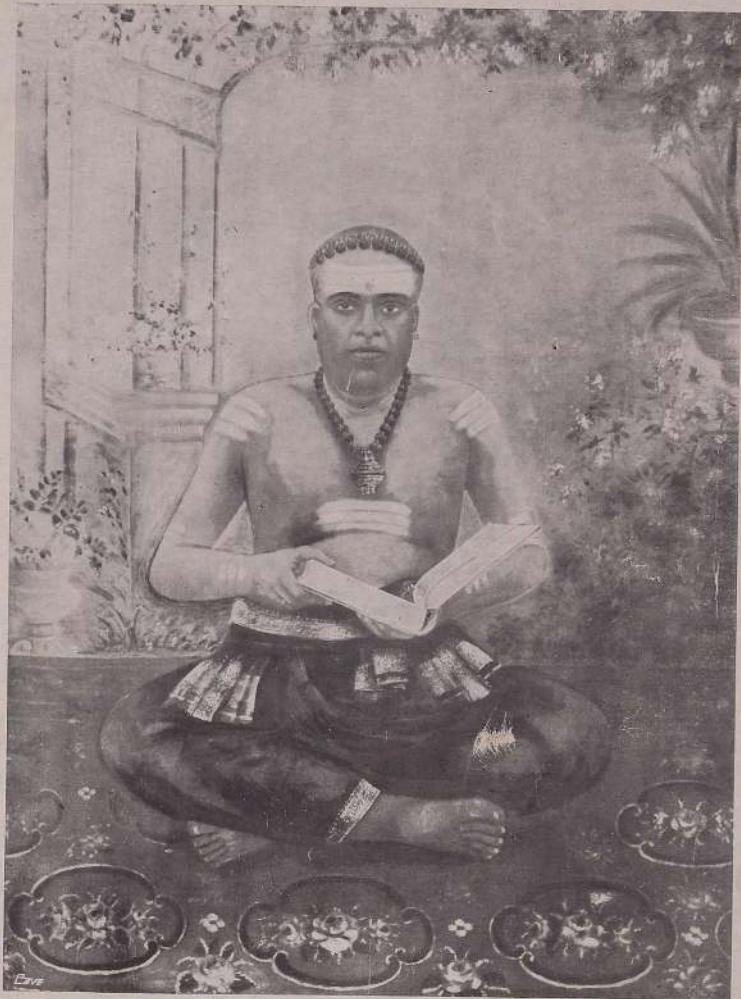
க்கு வெளிப்படுத்தும் உரிமையை அவ் விருவ் யாதும் விடுத்து முன்னுள்ள சிற்திரத்தைச் கருக்கி அக் கரித்திரச் சுருக்கத்தோடும் நாவலர் அவர்கள்து சாயா படத்தோடும் அவர்களியற்றியருளிய தனிப்பாக்களை யுஞ் சேர்த்து இந்துஸீல வெளிப்படுத்துகினேம். கைம்மாறு கருதாது தமிழ் நாட்டுக்குப் பேருப்பாராக வினிஏக்கியநாவலர் அவர்களைக் குறித்ததாகையால் இட்கிற அலைத் தமிழ் நாடு பெரிதும் அக்கீரிக்குமென என்னுடைன்றேம்.

செல்வம் கிலையற்ற தென்பதை யணர்க்கு தமது பிற்காலத்தைப் புண்ணிய சேஷ்திரத்தில் வசித் துக் சொபதியானுகினிற் போக்கி ஆன்மூலபத்தைப் பெறுதலே மிக மேலாயிப் பேறென உறுதியாக வனர் ந்து, மூந்ததி தலம் தீர்த்தம் மூன்றும் மூற்றைபே பொருந்திய மகா புண்ணிய சேஷ்திரமாகிய கருலேச்சுரத் தைத் தமக்கு வரசல்தானமாகக் கொண்டு, அங்கே கிவ தரிசனமுனு சம்சனசங்க உறவழுடையராய் வாழ் பவரும், நாவலரவர்களிடத்தே அத்தியந்த விசவாசமுடையவருமகியபிரபுகிகாமணி, ஸ்ரீமான் க. கத்திரவேந் பிள்ளை கிறுப்பர் அவர்களுடைய தரும பரிபாலன கிருவி வர்த்தக வித்தியா விருத்தி நூபக சின்னமாக சின்று நிலவுமாறு, இந்துஸீலச் சமர்ப்பித்துப் பிரசடனஞ்சு செய்தாம்.

சி. சேல்லையா பிள்ளை.

க-வ, வைகாசி-பீர், ஆண்டத்-ஞா. }
கொழும்பு. }

யாழ்ப்பாணம், நல்லூர்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அஹமக ஸவாரவர்கள்

ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

தற்சீறப்புப் பாயிறும்.

சிவம்பழுத்த திருநல்லூர்க் கபிலாச
விநாயகர்தான சிந்தித் தேத்திப்,
பவம்பழுத்த அமர்குறை தீர்த்தாண்ட
குமாரவேள் பாதம் போற்றி,
அவம்பழுத்த மதங்குண்றச் செந்தமிழுந்
சிவதெறியும் அடைவே ஒங்கத்,
தவம்பழுத்த ஆறுமுக நாவலனார்
சரிதமிறு சாற்றி வாழ்வாம்.

ஆறுமுகநாவலர், யாழ்ப்பாணத்து கல்லூரிலே, கார்காத்த வேளாளர் மரபிலே, பாண்டி மழவர் குடியிலே, னானப்பிரகாச சுவாமிகள் மரபிலே, சாலிசுகம் களமரு சித்திரபானு சு மார்க்ஷி மீர டெ (18 Decr. 1822) புதன்கிமை இரவு பக்தி நாழிகை அளவில்;

“உதைபலக்கினத்திற் கைந்தி இருதையன்கேய் புந்திக்கங்கள்
நகைத்து மிராகேராறிற் கூத்திரேனிற் சார்மன்
பதைபுகழ் சுவியொன்பாளிற் பத்தினிற் பொன்பன்னென்றிற்
சிவதவறு கெதுக்குத் திக்” மச்

சிவகலக்கினத்திலே, அவிட்ட கங்கத்திரழும் பூர்வப்பக்கப் பஞ்சகமிதிதியும், வச்சிரபோகமும் பாலவகரணமும் கூடிய சுப்பிளிக்கிலே உலகமுறைப்பத் தோன்றினர். இவரது தந்தையார் நாமம் கந்தப்பிள்ளை. தாயார் பெயர் சிவாகோயியமையார். ஆறுவது புத்திரராகத்தோன்றிய இப்புலவர்பெருமன் ஜூதாம் வயதிலே வித்தியாரம்பஞ் செய்யப்பெற்ற யாழ்ப்பாணத்திலேவிருந்த சுப்பிரமணிய பொத்தியாஸிட்டஞ் சில வாருடங்களின்பின்று, அப்பால் வேலாயுத முதியாரென்றும் புலவரையடித்து, அவர் புத்திரராகிய சம்பந்தப்புலவருடன்கூடிக்காற்றுப் பின்னர், இருபாலைபென்னுமிழுமிகுந்த வித்துவகீரோமணியாகிப் பேசுநிதிராய முதலியார் அவர்களிடத்தும் சிவகாலம் கவையின்ஸ்ரூபியமும்; மாதகை மனப்புழி முதலியாரின் இரண்டாம் புத்திரராய் அருங்கலை விளோதாய் இலக்கிப் பிலக்கைக் களஞ்சியமாய் சிளங்கிய * சரவணமுத்துப்புலவரே நாவலர் அவர்களுக்கு இலக்கிப் பிலக்கை நான் சாத்திரங்களைக் கற்றித்த பேராகியிராம்.

இப்புலவரிடத்தே கல்வியை உள்கொள மிகப்படின்று வடமொழி தென்மொழிகளில் மகா பண்டத்தியமடைந்தனர். பின்னோப் பருவத்திற்குனே பிரசங்கவன்னமை, வாக்குச் சாமர்த்தியம், நல்லெழுக்கம்

* இலக்கை அரசாங்கத்திலே தோசிபதி அவர்களது சிரேஷ்ட தமிழ்த் தலிபாவிகான உத்தியோகத்திலே அமர்க்கிறுப்பவரும், ராஜவாஸ்தும் தலையர் (Governor's Gate Mudaliyar) என்னும் கெஸரவ பட்டாபிதானம் பெற்றவரும் சமன்கிருதம் தமிழ் ஆங்கிளம் என்னும் பாலைகளில் வல்வரும், மதுரை நாங்காம் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர்களுள் வெள்ளியக் கிருமலை சிதூர் ஏன்பர் ஒருவருமாகிய ஶ்ரீ ராஜாந் திருச்சிற்றம்பல ஈச்வராசினை அவர்கள், இப்புலவரது தொகித்திரா.

கிவைச்சு, சிவன்டியார் பக்கத் முதலின அவரிடத்தே உடன்பிறக்கு வளர்வன்னபோற் காணப்பட்டன. இலக்கியம், இலக்கணம், தருக்கம், வேதாரதம் சித்தாரதம் முதலிய கலராகரங்களையுண்ட பராசமயகோளர் யாகிய இவர், சௌகரி சித்தாரத சமயத்தைப் பிரியாவிக்கும், அச்சமய நால்களைப் பிரசரிக்கவும், அவைகளைப் போதிப் பித்தாரத சித்தியாகலைகளைத் தாடுகிக்கும், சித்தாரத வன்னகளைப் பிரசரிக்கவும், பழமதிழுந்களை மேட்டுவருமே மென்னினார். அவ்வெண்ணால்தத்தைத் தமதை சீவியாக வெல்லவாற்கரும் காண்டுதோத்தித் தமிழ் நாட்டுலே தமிழ்க் கல்வையை வசவையத்தையும் தனரவிடாது இன்னும் அனர்தந்திப்பாருட்டே, இருபதாம் திராயத்தில் தமக்கு வாய்த்தை உத்தியோகத்தையும் பரித்தியாக்குஞ்செய்து, அங்கனம் செய்துமை யைக்கேள்வியுற்ற அவரது சுகோதரர்கள் அவர்மேற் கேபங்கொண்டு “நீ என்ன புத்தியீனான் செய்து கொண்டாய்; இந்தச் சம்பளம் ஸுனி நீ எனக்கே பெறுவாய்; இனிமேல் உனக்கு உலகத்தில் என்ன மதிப்பு” என்று அவளைக்க கண்ணுத்தொழிலாகுது அதற்குத்தாராக, அவர் “நான் உங்களினி ம் வந்து பொருஞ்சுவீச செய்யும்படி கேள்விதிருக்கக் கண்டுகொள்ளுகின்கள்” என்று சொல்லி அவர்கள் தொடர்பைக்கிட்டு நீக்கு வெரங்கப்படு அவர் வெளிப்படுத்திய லிஞ்ஞாபனத்தினும், இனிது அறிவத்தக்கது. அவ்விஞ்ஞாபனத்தின் ஓர் பாகம வருமாறு:—

“நான் ஜவனு முதலாக பிற்ற பார்சில் துரையுடைய இங்கிலின் சித்தியாகசிகிலே இங்கிலின் கற்றேன். பிலபவ ஸி பார்சில் துரைக்குக் கம்புப்பங்குத்தனுவினேன். பிதிராச்சிதம் நன் பெறவில்லை. என்னுடைய தலைமணமாக்க என்வரும் இயன்றமட்டும் பார்களும் உத்திரவீகமும் உடனப்பார்கா பிரூப்பாகும், அவர்கள் பொருளுத்தியியும் நன் பெறவில்லை. இங்கானால் மேற்கூறப்பட்ட விருத்தங்கள் நன் கிளை சூல் புரட்டாதி மீட் பரித்தியாக்கிசெய்தேன். பார்சில் துரை ‘நான் தங்களுக்கு உயர்வகை வேதனம் தருவேன். தாங்கள் என்னை விடலாக்கு’ என்று பலதரம் சொல்லியவழியும் நான் அவசிருத்தியில் விருப்பம் வைக்கவில்லை. நான் இராகிளிசோ அற்ப விற்பத்தியாகியினும் பெற்றிருந்தும் என்னேடு இங்கிலின் கற்றங்களுக்கும் எனக்குப்படியில் இங்கிலின் கற்றங்களுக்கும் அரேகோ தங்கள் நங்கள் கேற்ற உத்திரோகம் பெற்று அநேகித்திருக்கக்கூடும், நானும் என் சுத்திக்கேற்ற உத்திரோகம் பெருட்டு முயற்சிசெய்கின் அது நபாது சித்திக்குமென்றால் நிற்குதும், அத்தில்லாம்பால் ஏனையும் அவும் மதிப்பைப் பார்த்தும் உத்திரோகத்தை விரும்பவில்லை. தமிழ்களில்துதீனா மாந்திரின்சௌன்டு செய்யப் பட்டு உத்திரோகம் வளவிவாட்டத்தொழுதும் அதையும் நன் விருப்பவில்லை. கண்ணியை நாயகனிடத்து ஒரு தூட்டாலும் வாய்க்கால வீட்டு சீலோனில் தேட்டும் ஆயராணம் முதலினவற்றோடு கவுக்குசெய்து கொடுக்கும் வழக்கமேயுடையது என் செஸ்மேதோமோகவும், நான் இல்லாம்பக்கவில்லை. இவை கன் வளவில்லை நிற்கும் காரணம் சூசுவகமயத்தையும் அதன் வளர்ச்சிக்குக் கருவியாகிப் பல்வையும் வளர்த்தல் வேண்டுமென ஆறு பேராகசேயோம்.

“இப்போசையில் இருபது வருஷங்களம் (விபவ தூ சகு வயது) நன் செப்ட முயற்சிகள் பல் அவைகளுள்ளே கீழ்க்கண்ட மிகச்சில் சைவசமூகின் மாவரும் சைவசமயத்திலே கீழ்த்தை யுடையாகி தங்கள் தங்களையில்லாத உதவு செய்வதாகவிட நன் எடுத்த முயற்சிகள் எவ்வளம் இதற்கும்மன்றே கிராவேறியிடும். கிராவேறின் என்னைப்போலவே, பிறகும் அங்கங்கே நன்முயற்சி களைச் செய்வார்கள். செய்யிற் கல்லியும் சமயமும் கணமுட்டுதோங்கும்.

“தன் இப்பொழுதியின் காலம் இறுத்தும் கூடம்மாறு வேண்டாதும் இருப்பது வருகாலம் சுவசமய விருத்தியின் பொருட்டு முயற்சி செய்வன் ஒருவன் மற்றைச் சமயத்தாகவுள்ள இருப்பாலுமின், அவன் இத்து முயற்சிகளுள் பாது செத்திப்பெறுது. நம்முடைய சௌ சமயிகள் தங்கள் சமயமுறை பரவையும் விருத்திப்பையும் பொருட்டு செய்யும் முயற்சிகளுக்கு உதவிசெய்யுமின் அமையாது பெருமான்மையும் அவமதிப்பும் இடையூறுமே செய்கின்றன. இதனால் எனக்கு யாதாயிலும் ஓர்குறைவு உண்டு என்னுமையை எனக்கு சிறிதும் இல்லை. எனக்குச் செய்யப்படுவனவற்றைக் கானும்தோறாம், பிறருக்குத் தமிழ் கற்றலின் கண்ணும், தமிழ்க்கல்வியையும் சௌ சமயத்தையும் வளர்த்துவின் கண்ணும் மூக்கம் கிளரவான்னாம் தடை வினைகளின்றே என்னுங்கல்லை எனக்குப் பெறிதழுன்டு. டூரி கலாத்திலே சௌ சமயம் வர்த்தியின் பொருட்டு முயற்சி பிரியேர்களுக்குச் சுவசமயிகளாலே கண்குமதிப்பும் பரசமயிகளாலே இடையூறும் செய்யப்பட்டன. தந்தாக்கல்த்திலே விருத்திப்பொருட்டு முயற்சு சிறியேதுக்குச் சுவசமயிகளாலே வேலே அவமதிப்பும் இடையூறும் செய்யப் படுகின்றன. பரசமயி களே எனக்கெட்டூறு செய்யுமில்லை. என்கை அவமதிக்கவுமில்லை. இட்டென்னை ஆச்சரியம்!!! சௌ சமய விருத்திப்பொருட்டு முயற்சு எனக்கு நம்மவர்களாலே அவமதிப்பும் இடையூறும் செய்யப்பட்ட போது, என் தமிழ்க்கல்வியையும் சௌ சமயம் வளர்த்ததற்கு வேண்டும் முயற்சி கண்ணும் போக்குவரத்தும் பயின்ற இட்களிலிலேயே பேசுகிட உத்தியோகம் செலவில்லை பெற்று நம்மவர்களாலே மதிக்கப்படவில் வேண்டுமென்று விரும்பாவண்ணம் திருவுருள் சுரந்த விவெப்புமானது பெருங்கருணைத்திற்குத்த மறவாதிருத்தலே எனக்கு வாய்ப்புடைத்தாய்தோர் பொங்கல்செலவாற்”

ஊர்தோரும் வித்தியாசாலை தாழ்த்துப் பின்னைகளுக்குக் கருதிறுவால்களையும் சமயத்தில்களையும் கற்றதற்குரிம் கல்லூரதாவாசாலை வெள்ளருக்கும் பயன்படும் பெருட்டுச் சிவாலயங்களிலும் மடவாயங்களிலும் சைவசமயத்தில் பிரசங்கித்ததற்கு உத்தமேர்த்தம் புண்ணியுமக்களென்று கூறும் கடுமை வாக்கைச் சிரமீமற்காண்ட நாவலர், வைச்வாவச ஞா அதாலோ (1845) தொடர்க்கூட காலையில் மீண்டும் இராத்தீசு விலும் சில பின்னைகளைச் சேர்த்து வேதனம் பெருது கல்வி கற்றுக்கூட தொடர்க்கினர். வைச்வாகமங்களிலே விதிக்கப்பட்டபடி பிரசங்கம் மன்றப்பாடுகளுது பிராகாரர்களாவது பிராகாரர்களாவது காலைப்படாயையால் வைச்வாகமங்களுடு பலர் வித்திசமய வண்ணமகை அறிவிடதற்குகின்னன் ரெங்கன்டு, மகாவைச்வரி மகாவைச்வரி மகாப்பிரபுவாயை வைத்திவில்லை கேட்டுமாறாக் கட்டுவிக்கப்பட்ட வண்ணை வைத்தில்லை ரெங்கன் வைக்கில் வசர்த் தாம்பிரபுத்திலே பிலவங்க வேண்டுமாக்கி மீட்டு (31 Decr. 1847) சுக்கிரவாரம் முதலரைக் கூக்கிரவாராக்கோரும் வைசவர் பிரசங்கம் செய்து வந்தார். இப்பிரசங்கங்களால் எம் நாடு மக்கப்பெரும் கஷ்ணமகளை ஆடைந்தது. பாங்கிக்காரர்களுடு மாங்கிவதை சைவபைரிக் குழந்தேயாக்கத் தொடர்க்கிழது. சக்கரை கள்கள் கிளக்காலை ஆவண்ணியீரு கூக்கிரவாரத்தில் (பாகு, 1848) வண்ணுறப்பன்னையிலே “வைசவப்பிரைகாச வித்தியாசாலை” என்னும் செந்தவிட்டுக் கழுமென்றைத் தார்த்தார்.

தமது வித்தியாசாலைவிலே கல்விக்கருதும் பள்ளிகளுக்குக் கருவிறால் சமய நாலுணர்ச்சிகளை ஒட்டத்தக்க புத்தகங்கள் இல்லாததிருந்ததையானால், இருந்த புத்தகங்கள் சிலவற்றை மழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை வசனப்பட்டியூர்மானால் பொதிந்தனவாய்க் கானாப்பட்டமையானால் அத்திலும் எட்டுப்பிழைவிலும் உண்ணால் களைத் தம் பரிசோதித்து பூதிதால் செல் தூற்களை செப்து மஹமிக் கிரண்டினானாலும் அப்பிளிகேஷன் கருக்குப் பயன் தான் திதிக்குப் பண்ணங்களும், அதுவசை அச்சிரித்தது நால் அச்சியக்கரமாக மதி வேண்டுமென்றால் பிள்ளை, தன்னிய இல் ஆதி டீ. (Jyoti 1949) செல்லை நகருக்குச் செல்லப் புறப்பட்டு வேதராணியத்தை அடைந்து சுவாமி தரிசனம் செம்துதொன்று திருவாவழுதே நூற்க்குச் சென்று. அவரது இலக்கண இலக்கியத்திற்கும், சைவசித்தாந்த நாலுணர்ச்சி, நல்லெழுஷ்கம், சைவசமய விருத்திசின் பொருட்டு இடையறைத் திருத்தங்களே செய்யப் பண் முயற்சிகள் முதலியவைசை முன்னரே கேள்வி பயில்யுறுத் தயவுத்துறை பண்டார சுரியங்களும் தமிழ் ஸ்திவானாக்கும் அவற்றை உபரிசை, அவற்றித்தீவிக்கைகள் இலக்கியங்கள் இரும்பால் சைவ சித்தாந்த சாதிரங்களின்மீது பல ஆட்சேபளிகளைப்பண்ண, அவற்றை கேபேனிகளுக்குக் கொட்டலாம் அவர் சொல்லிய ஸ்தைதாள், பல நூல்களின் சார்யாயும் யுத்தி அபுவங்களுக்கு முழுதும் இயைந்தனவையுமிருந்ததை கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

“கிலவுலகி வொருமதிய நிலங்கியதென்” ரதிகமுத்தப்

பலகலையு நிரம்பியாற்றப் பரணமெனும் பாற்கடலி

விலகியெலு நாவலரென் தியம்புபெய ரொப்பெற்றுக்

குலவுதமை யேகுறிக்கக் கொண்டபெருங் குலப்புகழர்’

எனச் சேற்றுர் சமஸ்தான வித்துவான் பூரி அருணாசலக் கவிராம் அவர்கள் சொன்னபடி, நாவலர் என்னும் சிறப்புப் பெயர் ஈல்லார் - ஆறுமுகங்களையே குறிக்கும் உரிமைப் பெயராய் இதுகாறும் வழக்கப்பட்டு வருகின்றது. அங்கே இலக்கவை தக்கிமிருந்து பின் அவிட்டிம் சிட்டிப்புதுப்பட்டுத் தேவாங் பெற்ற பல கேள்வத்திற்களைத் தரிசித்து, சென்னிப்பியை அடைந்து, ஓர் அக்கியங்கிரத்தை வாக்கிக்கொண்டு யாழ்ப்பான துதுக்குத் திரும்பினார்.*

* யார்ப்பான் வட்டிக்கேட்டையிலே அமரிக்கன் மின்னால் தாபிக்கப்பட்ட “செமின்” என்றும் கவராலீஸ் கூற கூறுத்தேற்ற செய்திநம் கொண்டு 1857-த் திங்கள் சென்ட் சர்வைக்காலீஸமாற் முதன் முதல் படத்தியப் பி. ஏ. பரிசையில் சித்திவெற்றால் தாபிரவர் மூன்றாம் முதல் படத்தியப் பின்னால் பூ. 0. விசுவாத பிள்ளை என்றும் இருவர் மத்தியம் சுர்ப்போவலவே, “தமிழ்முன் முதன்தென்றென்றெப்பிப்பி, உறைத்தரும் பார்மையா ஆலகெலாம் அபவர்ப்பதும்- முத்தியத்துக்கீல சொல்லுத்தமக் கவுக்க” செந்தித்துவையுற்பானத்திலே விள்ளுகின்ற மர்க்கிடம் கூறி இலக்கணம் கூறு சாதாரண அறவித்து அறவுக்கொண்டே திருக்கியியல பாஸ்பரா திருவாவதுதை என்றும் காலத்தின் அவர்களால் 1849-ம் ஆண்டு நவவர் என்றும் சிறந்த வித்தியாதித்தானம் பெற்றில் பூ. 1-லைத் திருமூலர் நவவர் அவர்களும் முதன்மை பெற்றனர்.

வண்ணபுரமெனச் சொல்லப்படும் அராசியிலுள்ள சிவன் கோயிலில் நள்ளு சித்திரை மீ. இவ (April 1856) ஒருவெப்பத்துக்கூடிய பிரதிட்டாக்கு அக்கோவில் ஆதீனவில்தரும் பிரதிஷ்டாகியிரும் அருச்சகருள் ஒருவருமாகிய ப்ரம்ம ஸி. செல்லையாக்குருக்கன் எனவுழங்கிய கங்காதரக்கருக்கன் அவர்களாலைழக்கப்பட்டு நிலவர் அங்கே சென்றார். கோவிலை மடைந்தபோது வழக்கம் போற்றிட்டால் செய்து வைக்கப்பட்ட பட்டுவெந்திரம் பழம் தாம்பிழலாதி நிவேதனப் பொருள்களை வேலைக்காரன் உடன் கொண்டு செல்ல மறந்து போயினால் தெர்க்கு, அவற்றை அக்கிராமத்திற் நேந்தற்கேனுடைய அலவலை ஏழுமைல் தூரத் துள்ள தமது கிருத்தங்களையும் (தனிப்பாலை காண்க) முறையே சித்தினியாமர், விசுவநாதகவுமாம், விசாலமாடி அமையாகிய மூரை பேரிலும் பாஷ் குட்டி வணக்கினார். புத்திரப் பேற்றைய பெரிதம் விரும்பியே சித்தினாயகரைப் பிரதிஷ்டை செய்த அவ்வாசாரியரின் உள்ளக்குருத்தை அறியாமலே “நின்திரன் குழல்பணிக்கிடின் மகப்பேறு முதலியாலையும் கூட்டலரிதாருமோ” என்க தோற்கிரத்தில் அமைத்த வாரே அவ்வகீசிப்பருக்கு ஆண் மகவு கிடைத்தக்கூன்று, இவ்வரலாற்றையும் அம்மூன் ராபாக்கொயும் எமது சிறவயதில் அவ்வாசாரியர் சொல்லக் கேட்டறந்தோம்.

கிறில்தவர்கள் சைவசமயத்துக்கு விரோதமாகச் செய்தவரும் பல இடையூருகளையும் துவணங்களையும் திருக்கி சுன்னத்திலே விட்டதற்கு மீது முத்தக்குருகார் கவிர்காவர் இயற்றிய “ஞானங்கும்மீ” என்னும் நூலைப் பரிசோதித்தும், “சுப்பிராபோதம்” என்னும் நூல்வைத்தாயியற் றியும் வெளிப்படுத்தினார். இதேபதற்குச் “சுப்பிரீபீபம்” எனப் பெயர் கொடுத்துப் பொருந்தா சியாபங்களைக்காட்டி நீர் கண்ணம் பீரி கறல் விசுவநாத பின்னை என்றும் குதேசக் கிறில்தவரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இக் கிறில்தவரைக் குறித்துச் சில வருடங்களுக்கு முன் சென்னை புரியில் நடைபெற்றவுக்கு “பீரிலோகரங்கனி” உம் புத்தகம் கூடம் இலக்கு புத்திரிக்கப்பீல் தோற்றிய கடுத்ததினேர் பகுதியை இருக்குத் தருகின்றோம்.

“பீரி-வ-பீரி சுப்பிரகார சுவாமிகளையிட கல்லூரி ஆறுமுக காவலர் அவர்களால் எழுதி வெளிப்படுத்தப்பட்ட “ஸைவதுஷ்ண பரிசார” க்குத் தெருமித்து, குதுமலை ம.ந.ந. காலன் லிசுவாநா பிள்ளை பி. வி. பி. எல். என்பவால் “ஸைவதுஷ்ண பரிசார ஸ்ரீகாணமாயிய சுப்பிரி திம்” எனப்பெயரில் ஓர் தூல் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இதேபதற்குச் சுப்பிரகார் புத்துக் காராட்டி ஆங்காங்களில் காலத்துக்குக் காலம் கூடாக இலங்கையிலே கொடுத்து வக்காக்கன். இந்தவருளியாகும் மேற்படி பின்னை அவர்கள் திபொரத்திலே பல்கலை சூழக்கிலே வேற்படி சுற்குநாடு கவாமிகளைக் கடமையாக்குத் தெருத்து, அவ்வாதத்திலே தோற்று, உடனே எழுத்து அனுமதியிட்டுத் தெருத்திப் பரிசுக்கிடுதல் செய்யப்பெற்றது. சைவசமயத்தை அதிட்டித்து வாட்டனரென்பது மாறுவருமிக்க சத்தியம். தூம் எழுதிய சுப்பிரி திபத்திருக்குத் தரீமை மறுபப் பெழுதியும் அதனை வெளிப்படுத்து முன்னாலே கேவலியாக பெறுகின்றனர். அம்முப்பாகிய வெளிக்குத் திரிசையை அவ்வருடைய கிறில்தவு உறவுள்ள விவரங்களை எரித்துவிட்டனர்.”]

நாவலிடத்தே கல்விக்கற்றத்தேறிய மானுக்கருள் அகேசர் கிவாதுக்கிரகத்தினுடைய மாற்பானத்தினும் மற்றெழுதிகளிலும் ஆசாரியத்துவம், வர்த்தகம், சேவனம் முதலில் தொழில்வளிமுடையே பெருள் சம்பாதித்தகைஞ்சு அமுங்காலின். அம் மூன்றாண்டுகள் ஒருவராகப் பாத்திராயின் பொருட்டுச் சென்ற ஆறுமுகப்பிள்ளை க்ருவன்னாலுமேலே ஆதீனத்திற்குப்போக்க் காலதை பெற்றுக்கொண்டார். பின் ஆறுமுகத்தமிரைன் என வழக்கப்பட்டுவரை இவர், அவ்வாதைத்து வித்வை ஜன்னக்குலைப்பொருவராய், சேக்கிடார் கூயாராற் செப்தருளுப்பெற்றுப் பெற்றுத்து வாட்டனரைப் பொருவராய், சேக்கிடார் பூராணம், சேக்கிடார் பூராணம், திருக்குமானை, அற்புதத்திருவுந்தா என்பவற்றிற்கும் இசோட்டுவரை செப்தனர். சைவசித்தாந்த ஊர்ச்சியில் வல்ல இவர் சில வருடங்களுக்குமுன் சிவபதமனாந்தனர்.

காவலுத்தி இரு ஆளி மரசத்தில் (June 1858) என்னும் சென்னைக்குச் செல்லப்புறப்பட்டு திருவாவடுதறை சீராற்கிட சிதமபூரம் முதலிய புதுத்துவதை விசென்னைப்பிரை உரைத்தார்.

அக்காத்துத் தமிழ்நாட்டிப் பிராக்கருள்ளே தமிழ்ப்புலவையும் தமிழ்ப்புலவைகளுக்குப்பகிரிக்கும் ஒன்தாரியமும் ஒருந்துகூட மாற்பாட்டுவையில் மற்ற, தீவிரமாடுபாடும் பெரின்துக்காரித்தவை, வால்கூடைய கல்வித்திறமையை அறிந்து தமிழ்தலே மிகச்சிறந்த இலக்கியங்களையில் திருவன்னாலா பிரிபேழுக்கு உரையையும் திருக்கோவையார் + நீத்தினர்க்கிணியில் குரையையும், தருக்காசங்கிரகம் அன்னம்பட்டியத்தையும் பரிசோதித்து அச்சிடும்படிக்கும் அதனால் கேரூம் செலவைத்தாமே கொடிப்பதாகவும் வேண்டிய்கொண்டபடி, அவைகளையும் வேறு சில நூல்களையும் அச்சிடுவித்து வெளிப்படுத்தினார்.

* திருக்கோவையாக்கு அக்கப்பாருட் பகுதியாகவைத்து உரை செப்தவர் காலீநூர்க்கிணியர் எனக் கைச் சொள்ப்பட்டு வந்தது. வெளிச்சல்கு சென்றபின் அவ்வரை பொருகியைது எனக்கொல்வாரு மூனர்.

கைவசமய நலுணர்ச்சியிலும் தமிழ்க்கல்வியிலும் நாவலர் மிகச்சிறத்தவரென்று என்கும் பகும் படைத்து வரும்போது, திருமிலாப்பூரி லுள் திருவன்னூலை ஆஜீன்ததுச் சின்னப்பட்டமாகிய ஆற்முக தேசிகர், காவலரைத் தாம் கானல் வேண்டுமெனு மானச முகுதியினுடை அவரிடத்திற்குச் செல் ஒதுவர்களை அறுப்பித் தம்முடைய திருமடத்திற்கு அழைப்பித்து அவருடைய இலக்கவை இலக்கியத் திறமையையுன் சித்தாந்த ராலுணர்ச்சியையுக்கன்றி, தாம் தரித்திருந்த உருத்திர சஞ்சியத்தை ராபகப்பொருட்டாக விருங்கட்டுமென்று அவரது மேனியிலே தமது அருமைத்திருக்கரங்களாற் சாத்தியருளினார். பின் அவ் விடம் விட்டுப் புறப்படுசீ சித்மர்பாதி தரிசினால் செப்புதொன்று திருவாவடுதையை அடைந்தனர். அங்கட்களில் உபங்கத்தானங்களும் அவரிடத்திலே சித்தாந்த ரால் இலக்கவை இலக்கனை தாங்களை ஆராய்ச்சி செய்வாரானார். அவரை அமைத்திற்கிணே இருங்கும்படி அவர்கள் பலவறு கேட்டிப், அக்கேள்விக்கைச்சுக்கு அமைத்தத்தைபே தமக் குருவைப்படிக்கொண்டு தாம் பங்கல விடங்களிலிருந்துசென்று வித்தியாசலைச் சொத்தலும் கைவர்ப்பிரசார்க்காக்கல் செப்பதலும் சுயாதீனமாக இருந்ததுமையிப் பிளவுகள் எல்லாற்றிற்கும் தடையாயிருக்குமென்றனர், அதற்குத்தன்படாது மறுத்துவிட்டு, அவ்வித்தையிட்டுப் புறப்பட்டு வழி விழுன் பல தலவகளை வணங்கிக்கொண்டு தண்மதி டூப் பங்குனி மீ' (1861 March) யாழ்ப்பானத்துக்குத் திரும்பினார்.

அடுத்த ருதிசோற்றாரி டூப் மார்கழி மாசத்தில் (1863 Decr.) இன்னுஞ் சென்னப்பட்டமை போகப்புறப்பட்டி, அந்ததோகப புண்ணிய காலைச்சமிகித்து வந்தத்தினாலே இராமோராததுக்குச் சென்ற சேதுள்ளனமுந் கவுமி தரிசனமுந் செப்புதலாண்டு இராமாத் புரதத்துக்குப் போய் அங்கே திருவாவடு துறை மடத்தக்கிருந்து வாஸிக்கக் கம்பிராஜுடைய வேண்டுகோவின்படி அமைத்தத்தில்லைப். இதற்குச் சில வருடங்களுக்குமுன்னே சென்னப்பட்டமைத்தக்குப் பொன்னுக்காரி தேவை போய்ப்படித்தொழு இருவருக்கும் ஒரு விஷயத்தைக்குறித்து மனவுருத்த முண்டாயது. அதனால் நாவலர் தேவைகரக்கண விரும்பவில்லை. நாவலர் எதிருக்கின்று பெருங்பார்மித் தேவர் தமீது ஏத்துவா வெருவரை அழைத்து, நாவலர் அவர்கள் நம்முடைய தேசத்திலே வகுக்குறுத்தும் நம்மைக் காணவில்லைபே. எந்த நிதித்துவம் துமு இத்தேசத்தக்கு வாத்தால் நம்மைக் கிருக்காதல்லைபே. ஆதலால் அவர்கள் எப்படியாது நமது நாவலர் அழைத்து வருகவேண்டும். அவ்வித்ததொன் அவர்களிடம் அடிக்கடி சென்று "தேவைகரக் காணவில்லையா? தேவைகரக் காணுத்துக்கு தங்களுக்கிட்டமில்லையாபினும் இத்தேசத்தக்குத் தாங்கள் வகுக்கிறபடியால் அவரைக் கண்டு போதலே தகுதி" என்ற பலவாற சொல்லியும் அவற்றைக்கேட்ட ராவனர். "இருவரைக் காணவில்லையாத எண்ணைக் கானும்படி சொல்லுதல் முக்குப் புதித்துவம் இருவன் பிரியல்லாத ஒன்றுக்கு வழங்கும்கும்பானாறு?" எனதெரிவிக்க அவ்வித்துவான் தேவரவர்கள் அதிகாரம் வாய்க்கைக் குறித்துப் பயனற்ற வாய்த்தகளைக்க, நாவர் நாகைத்து, தேவருடைய அதிகாரம் செலவாக்கு முதலியவைகளை எனக்குத் தொல்லுதவினால் நான் அவைகளுக்குப் பயந்து அவரைக் கானுத்துக்கு குணப்பிவேண்டு நினைந்து இவர் எவ்வகுச் சொல்லுகின்றார். இவருடைய செர்வஞ்சுக்குப் பயந்து தேவைரக் கானுத்துக்குப்படிவேணுமின், நான் எடுத்துக்கொண்ட நன் முயற்சிகளையும் இன்னேன்றுக்கூடுக்குங்களைக்கொடுக்கிறேனில்லைந்த தம்முடைநாற்காற்று, பொன்னுச் சாமாத் தேவருடைய குறுவரண்டு, அவராலும் அவரைக் கார்ந்தோர்களாலும் அத்தேசத்தார் படுமோகளையும் வெளிக்கிறது அவ்வித்தகவன் முன்விளியிற் பேசக் காங்கிரத் துவரை அனுப்பியிட்டார். அவ்வித்துவான் தெரிவித்த வராறாகக் கேள்வியற்ற தேவை, நாவலர் அவர்களைப் படகத்தால் அதனால் பல நிங்குகள் தமக்கும் தமது தேசத்தக்கும் சேர்க்கிறென்றும், தற்காங்குத்துவம் தீர்த்தாக்களுன்னே அவர் சிறந்த வித்துவானும் பிரடிவாழிருக்கின்றென்றும், தமிழ் நிதியான மற்றும் வித்துவான்களைப்போல் அவர்தமிழ்த்தகை சமானமைப்பெறுத்துக்கும் தம்மாக மதிக்காப்படுத்தத்துக்கும் விருப்புடையவரன் தென்று மறிக்கு, "பக்கக்குத்துற தாயை விட்டுப் பிரியாலும் தாயானது தனது கன்று சிற்குமிடப்படுத்தி, அதைச் செற்றினைத்து, அதற்கு மிகக் கண்போடும் பாலைச் சுரங்கு வெடுத்தல் போல, தாங்களும் நாமியாது தங்களுக்குச் சொய்கிறுக்கும் குற்றங்களைப் பொறுத்து இது கண்டவட்டன் எழுந்தருளி வரல்வேண்டும்" என்னும் பொருளை உள்ளடக்கப் பூரு கண்ணிய்பாயு அவ்வித்துவான்களுக்குத் தொடுத்து அனுப்பிவைத்தார். அவ்வித்துவான் மிகப்பணிவோடு அச்சிட்டுக்கவியை நாவலர் அவர்களிடம் கொடுப்ப, அவரைத் தாங்கித்தபின்பு, ஒருவர் பலவாறு வளிந்து அழைக்க நாம் போகாதிருத்தல் சிறப்பாறு என நினைந்து, அங்கவள்க்கிரக் கரித்துக் கொண்டும் பார்த் குறிட்டுக் கொண்டும் தம்மோடு கூடப்போகு மெல்லாரோடும் அரண்மனையிற் சேறவு; தேவரிடத்திலே கொடுக்கப் பெறுது விடுதலை; தேவை எழும் பொழுதெல்லாம்பொருத்தல் என்னுடை சீலைக்கட்டுப் பாடு களைச் செய்து கொண்டு மிகசின்களைக்கொடு அருமைக்குக்கொடுக்க நாவலர் அவர்களுக்குத் தொல்லான் எதிர் பார்த்திருந்த தேவர், அவரைக் கண்டவட்டனே எதிர் கொண்டுமைத்து, ஆசனத்திருக்கி அவரோடு கல்வி விஷயங்கள் பலவற்றைப் பேசிய பெண்பு பிரசங்கிக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டார். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைத்து "சைவசமயமே சமயம் சமயாதீதப் பழங்கப்பாருளி" என்னுடை தாயுமான கவுமி பாடற் செய்யுளையே பிடிக்கயரக எடுத்துக்கொண்டு சீலைனாலுறவேறை பிறப்பிறப்பில்லத கடவுளென்பதைப்பலவைஷ்

வை சான்திகள் முன்னிலையிற் பிரசக்கித்தார். தேவன் அப்பிரசக்கத்தைக் கேட்டு மிகப்புகழ்க்கு ஒரு காலத்தும் ஒரு வித்தவாலும் பெருத்தனவும் ஒரு வித்தவானுக்கும் கொடாரனவுமையிட இரண்டு கிடோராது ராவை அழைப்பித்து அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பலவாறுக் வேண்டியும் கொண்டார். இது முன்னே தாஞ்செய்து கொண்ட கட்டுப்பாட்டுச்சு விரோதமான தென்று மறுத்தும், தீவராடைய ஆராமமையையும் அன்பையுங்களை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூமதித்தமிழ்பு, தேவர் அவைகளைத் தமது கைகளாலெடுத்து அவருடைய மேனிழிற் சாத்திவிட்டார். அதன் இன்பு கேவன், ஏட்டுப் பிரதிகளிலுள்ள கடினமான நல்களைத் தாங்கள் பரிசோதித்து உலகத்திற் கப்பயன் படும் பொருட்டு அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தல் வேண்டு மென்றும் அதற்குத் தமமாலைய உதவிகளைக் கால்தேரும் செய்வதாகவும் வாக்குக் கொடுத்தார். பின்பு அவரும் அவரோடு கடக் சென்றவர்களும் அரணமைனையை விட்டு நீங்கி மடத்துக்குப் போனார்கள். நற்றை நான் திருவுத்தர கோச மணக்கெங்குப்போய்க் கவாமி தரிசனஞ்சு கெய்து கொண்டு அவ்விடமிட்டுப் புறப்பட்டு மதுரைக்குப் போயினார்.

அங்கே திருஞனசம்பந்த சவாமிகள் ஆகைந்துப் பண்டார சாந்திகளும் மற்றாச் சைவப் பிரபு க்களும் கேட்டுக் கொண்டபடி மீண்கி அம்மை சாந்திதனத்திலே அததைத்தின் பெருமையையும், அதிலே மூஉத்திருநிலிருக்கும் சொக்ககிடக் கும் ரூத்தியுடைய பெருமையையும் சைவ சித்தாந்தத்திலுயர்வையும் விரித் தாச் சனவகங்குக்கு இனிது ஸின்கும்படி பிரசக்கித்தார். தானே கோவீலிருச்சகர் அம்மைக்குச் சாத்திய விழுதிப் பிரசக்கதும் பரிவட்டப்பட்டாலோவை மென்னுவேக்கு ஸிப்புக்கு பிரசாதத்தைச் சைவப் பிரசாரக்கருடைய ஜூபிரி கொடுத்து, பரிவட்டத்தைச் சிரகிலேக்டி, மாலைப்பத்தோளிலிட்டு ஆசீர்வத்தோர். இன்கோயிலினின்று வாத்திய முதிலையிலைகளோடு மடத்துக்கு அனுபவப்பட்டார். கிளாட்ட சென்ற பின் மடத்திலே ஒரு பிரசங்கன் செய்தனர். பிரசங்க முதிலை மகா சங்கிரான் சங்கோஷங் கொண்டு தமது திருச் செவகளிலைநிதிருந்த சங்கா வேங்களைக் கழற்றி நூலாறுடைய செவகளிலையிப், ஆது சங்காசனங்கள் சங்கிரான் அனிதிருக்குத் தூது கட்டக்கீசுக் கழற்றி அவ்வாறு செய்து உயப் பாத்திரானங்களும் பிரசங்கத்தை இனிது பாராட்டி விளக்கோடு அனுபவிட்டார்கள். அதன் இன் சின்னசு சங்கிரானம் இவக்ஞக் கொடுத்தலுள்ள கந்தேகங்களைக் கேட்டு நீங்கிட்சி பண்ணிக் கொண்டார்.

சிலாட் சென்ற பலதால்களையும் வணக்கிக் கொண்டு குங்கக் குடிக்குச் சென்றார். அங்குள்ள திருவன்னாறுமலை ஆதைத்துக் கிருமத்திலே தங்கியிருக்கும் காலத்தில் அவருடைய காலம் சித்தாந்த விஷயத்திலே பண்டார சாந்திகள் செப்பும் ஆட்சேபங்களுக்குச் சமாதானஞ்சு சொல்லுகிற போக்கப்பட்டது. ஒரு சான் அப்பண்டார சாந்திகளின் கேள்விப்படி அத்திருமடத்திலே சைவ சித்தாந்தத்தின் உயவைக்குறித்து ஒர் பிரசங்கன் செய்தார். பண்டார சாந்திகள், சாவதிரிகள் தம்பிரானங்கள், சைவப் பிரபுகள் தூநாகாரர் முதலிலைன் அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மிகழிக்காரர்கள். வேறு மடத்துப் பண்டார சாந்திகள் தாழும் அத்திருமடத்தைக் கீழ்க்கண்ட பல்லக்கேற்று சென்று கூட்டுப்படி அழிந்து போமென்று அதற்கிட்டுகொடாத பண்டார சாந்திகள், பிரங்க முதிலை பல்லக்கொண்டு திட்டப்படுத்திக் கித்தாந்த சைவப் பிரவர்த்தகர்க்கிய எவ்வளரை அதின் மேலேந்திர தம்பிரானங்கள் சால்திரிகள் ஒதுவாரர்கள் முதலான எர்கள் குறுந்து செல்லக் கட்டியத்ததி, வானுத்ததி, கோணத்ததி, வெள்ளிக் கைப்பங்கதி முதலியை விருது களும் பெரிய மேளம் முதலிய வாத்தியங்களும் மூன் செல்லப் பட்டனப்பிரவேசஞ்சு செய்கிறதார்கள்.

பின்பு அவ்விடம் நீட்டிப் புறப்பட்டுத் திருப்பெருத்தறைக்குப் போயிருந்த காலத்தில் இராமநாத புரம் இராமசாமிப் பின்னை திருவின்யாடம் புராணத்திலும் வண்ணிறங்களைச் செட்டியர் நன்னால் விருத்தியுறையிலும் தங்களுக்குள்ள சங்கேதகங்களைக் கேட்டுத் தெளிந்து கொண்டார்கள்.

அங்கிருந்த பலதால்களை வணக்கிக் கொண்டு காலவர்களும் கோணத்தை அடைந்தனர். அதைக் கேள்வியற்ற பண்டார சாந்திகள், வித்தவான்களிற் கிறந்தவெறன்ற தமிழ்சாடெட்டும் புகம்படைத்தவரும் கேவாரம் பெற்ற அரேக ஸ்தலங்களிலுக்குப் புராணங்கள் செய்த மகா வித்தவானுமாகிய மீடுமத். மீனுஷி சாந்தரம் பின்னை அவர்களையும், சில ஒதுவாகளையும், அவற்று மடத்துக்கு அழற்றுத்தாக்கொடு வரும்படி அனுப்பி அவ்வரை வரவழைத்து உபசரித்துப் பல பிரசங்கக்களைச் செய்வித்தும் சித்தாந்த நூல்களிலும், இலக்கண இலக்கியங்களிலும் அவர்களுக்குள்ள சங்கேதகங்களைத் தீர்த்தும் வந்தார்கள். சங்கேத சினித்தி பெற்றவர்களுள் ஒருவரான மைசிவாயத் தம்பிரான் முன் சென்னப்பட்டனத்திலும் போயிருந்து கிளகாலம் அவரிடத் திலை பாடக்கேட்டவர்.

பின்னர் சிதம்பரத்துக்கு மீண்டு, இத்தாட்சி இறு ஆவளி மீர் சு வி (1864 Augt.) அங்கே மேலை விதியிலே ஒரு வித்தியாகாலை தாழிக்க ஆரம்பித்து அக்கட்டட வேலையை நிறைவேற்றி ஜூப்பகி மீராட்சி சக்கிரவரமும் சக்கில் பங்குத் திரீயைதி திதியும் ரேவுதி நூத்திரமும் கூடிய சபதினத்திலே “சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாகாலை” எனப் பெயர்கொண்ட பள்ளிக்கூடத்தைத் தாழித்தார். திருவா

வலுதுறை, தருமபுரம், திருவண்ணாமலை முதலின் ஆதிநாதத்துப் பண்டூரா சங்கிதகளும், பலவிடங்களிலுள்ள விடுதலைப்படிக்குற்றும் சிதம்பர தரிசனநாதத்தின் பொருட்டு வரும்போதெல்லாம் அவ்வித்த்தயாசாலைக்குச் சென்று, இன்னொக்டபீரி கீழ்த்தின் சமர்த்தனாக்கிய மாண்புக்களுக்குப் பரிசு கொடுத்து, அவ்வித்த்தயாசாலையைத் தாடித்தவரது சமய ஒழுக்கம், சூல்விபதி, பரோபாகாரச்செயல் முதலின் சிற்குத் திருங்களைப்பற்றி, வித்தியாசாலையிற்குரைனே பல சனங்களைத்திரே பராட்டி சியங்குத் தேவீக்கோவாவராகன்.

பிரவை ஸ்ரீ ஆடி மா உடை (1867 July) காவலர் தீட்டுப்பதைக்கூட்டுப் புதுப்பட்டுச் சென்னை கங்கரை அடைத்தார். கருங்குழி இராமலிங்க பிள்ளை என்பவர் தாலுக்கெப்பத் பாடல்களுக்கு அருட்டா வென்றும், தமக்குத் திருவுருட்டிரோகச என்பவரை ஏற்கும்பெயரிட்டு, பாடல்களில் அங்காவருத் தாம ஜதாதூதனர் நிட்டம் என்றும், செத்தவான் எழுப்புதல், தண்ணிறை பிள்ளைக்கிடல், சாங்கிராதில் கிடேக்ருடுப் பேசுதல், இரைவாதால் செப்பதல் ஆபிப் அப்புதச செப்பகைளைச் செப்பதேவென்றும், செப்பவேமென்றும், செத்தவேமென்றும் தன்புக்கும் கசி செப்பல்லியை காலத்து, அப்பிள்ளை தமக்கு இட்டுக்கொண்ட எவ்வெப் பெயாக்களையாவது, தாம் எவ்வளவை வோ அந்புதக்களைச் செப்பதோம், செப்பகின்றோம், செப்பவேமென்று சொல்வதைப்பாவாவது, தம்முடைய பாக்கள் மிகவுக்கிடக்கூடிய செப்பக்களை செப்புக்கொண்டு செல்வர்கள்கூடிய சமயாசரியர்கள் திருவாப் மலைந்தருளிய அருட்டுப்பக்களை நிறுத்தித் தெய்வாவது பொறுப்பினும், கிவுரான் செல்வர்கள்கூடிய சமயாசரியர்கள் திருவாப் மலைந்தருளிய அருட்டுப்பக்களை நிறுத்தித் தெய்வாவது பொறுப்பினும், கிவுரான் செல்வர்களுக்கும், தமிழன் அச்செல்வர்களுக்கும் சமத்துவ முழுடய என்பதையும், ஒருவாற்றிருப்பும் சுகீக்கலாற்றுத் தலைவர், அங்களைம் அவர் அப்புதச செப்பகைளைச் செப்பின் பல அறிவினர் சுமுகத்திற்கு செப்பது உலகத்தைத் திருத்த வெள்வரவுமே! அவன்றின்றிப் பொய்யானினவற்றை மெய்யென்க சொல்வதன்றிப் பட்டுட்க்களினுடைய சேர்த்து விடின் சமய குருவாக்களுடைய சுத்தான குருவாக்களுடைய செய்த உணவை மொனான அப்புதக்கஞ் இனிமொனமாக உக்கத்தவர்கள் என்பன்றும் அதிபாதகஞ் சேருகோடு என்றும், தேவோன் திருவுருமாக முதலினவே அருட்டப்பாவனவும் திரு முறைகளைனவும் பெயர் பெறுமென்றால், கிவெப்புருமானே திருக்குட்டி ரீரகாச கூட்டுரையான என்ன அவ திருநாமதித்திற்குத் ததுக்கதவர் என்றும் பிரைபல் சியாயக்கங்களைத்திட்டே பிரைக்கித்தார். திட்டங்களும் யாப்ப சூட்டப்பட்ட இராமலிங்க பிள்ளையும் அவர் சீட்களும் பொருளையாற் செய்தனர் என்பதையிலிங்க பின்னு அவர்கள் போன்ற சூட்டாக சொல்வதையும் தழுவினால் மழையிலியுங் சுத்தாங்க மேகங்கள் தோன்றுவா வென்று சொப்பனத்துக் தமிழ்நாடு தென்னிலூங் கிட்க்கை வாய்ந்த கலவரி இராமலிங்க பின்னு அவர்கள் பாடவாற் பொருளை கொண்டாரோ அங்கு உக்க மொபாக கண்ணியோம்.

இதன் பின்பு பொன்னுசாமித் தேவருடைய வேண்டு கோளின்படி சேதுபுராணத்தையும் திருவாவிதூநற் மகாசங்கந்தானம் கட்டளை மீட்டருளியபடி இலக்கணவிளக்கக் குருவனி, கொல்காபுரியசு குத்திக் கிருக்கி, இலக்கணவக்கூடத்து என்றும் தால்களையும் பரிசோதித்து வெளிப்படுக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு அவர் திரும்பவேண்டிய அவசியம் கேள்தால் சுக்கில ஜி ஆனி மீ, (1869 June) சென்னப்பட்டினத்தை சிட்டகஞ்சி தீழ்ம்பரம், தருமபுரம் முதலிய பலதலங்களை வணந்திக்கொண்டு மாசி மீ டிஸ்-தி தீக்கிய யாழ்ப்பாணம் இரோக்க் குறைபில் வர்த்திக்கினர்.

வைச் சித்தாந்தப் ரீவர்த்தகராயிப் பாவலர் அவர்கள் மாற்பாண்டத்தக்கு வருகின்று ரென்பதை முன்னரே அறிந்து அவர்களை எதிர் பார்த்திருந்த வைச்சமய பத்திமாணக்கள் மாவரும் அன்று வீடிகாட்டோதும் மந்திரிட்டு, வாழுமான் காட்டி, தோரணங்கள் சிரைத்து, தூமாலைகள் தூக்கி, மூரங்கும்பக்கள் வைத்துத் தீவிக்களோற்றிவைத்து, அவறைப் பூம்பல்ளக்கிலை வர்க்கிசெப்பு பலவாற்திப்பக்க வொளிக்க அழுத்த ஏதான்னிலையிலை அவருக்கு பிரச்சனை வெளியிடப்பட்டது அவர்களிக்கப்பட்ட ஆரங்கத்தின் மீது இருந்தினார்கள். அங்கு குசும்து சின்றயாவரும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளத் தக்கடி திரியதாந்தல்கூண்டை வகையை வீரித்துப் பிரசங்கிக்காரர்.

இதற்குப்பின் காலத்தே முழு சைவப் பிரசக்ஞகள் செய்துவொண்டும் தமது வித்தியாசாலையைப் பரிசாவித்துக் கொண்டும் வருங்காலத்திலே, கிறிஸ்த வித்தியாசாலைகளில் இட்டிலிஷ் கற்றற் பொருட்டுச் செலவை சௌகார்யத்தினாலே அவர்கள் தரித்திருக்கும் விழுதியை அழிக்கும்படி பரிசிளக் கொருக்குவதை அன்றி பிரசோற்றுக்கிணங்க தீர்மா (1872 Jany) என்ன ஆகும் வித்தியாசாலையை தயார்த்தார். அடுத்த வருடத்திலே கோப்பாறிலும் இரண்டு நமிப் பித்தியாசாலைகளும் அவற்றாரிக்கப்பட்டன. இவசித்தியாசாலைகளை நடத்தாக வேண்டிய பொருள் ஒரு சிறிதுமில்லை கிருந்தம் ஆகினிலைகள் பின்னோகள் கொடுக்கும் வேதனத்தைக் கண்டும், கவனம் மென்டாரிடத்திலே உதவி பெறவாற்ற நமிப்புக்கணக்கை தெண்டும் தொட்டிக்கூடும் பின்னோகள் இறுக்கும் வேதனம் குறைந்தினும் அயனில் வேறு வித்தியாசாலைகள் இருப்பதால் உதவிசெய்ய கவனம் மென்டார் மறுத்து விட்டதினும் அவசித்தியாசாலைகள் கிளைவத்தின் பின் நிறுத்தப்பட்டன.

நாவலர் எம்காட்டுப் பிரசைகளனது மோக கேமுத்தை விரும்பிக் கால்க்கோதூறும் பொதுவகையானஞ் சிறப்பு வகையானஞ் செய்த செயல்கள் பல சகர வருடத்திலே (1877) மழு குறைந்தமையால் சேரு தேசம் பாந்தி தேசங்களிலும் இலங்கையிலும் நெல்வீடு அற்றுப்பீராயத். அதனால் யாற்பொண்டிற் பஞ்சமுண்டாயிற்று. அதனைக் கண்ட நாவலர் தமது ஊயாற் சிறிது பொருளுக்கு, சில புண்ணிய வாரங்களை அருட்டி வர்க்காக்கு ஆராய்த்திற் கல்லூரி வர்க்கப்பிற்கு, பின் அங்கும் கொடுப்பித்துவும் வந்தார். இவ்வருஷம் தை மீடு இலங்கைத் தோசாதிபதி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துவுக்குச் சென்றபோது, அங்குள்ளார்க்கு அத்தியா வசிப்பம் வேண்டற் பாலவாயிக் கில விழயங்களைக் குறித்து ஒரு வீண்ணப்பம் பண்ணி யிருந்தார்.

முன்னாலே காலத்திலே கீழ்க்குமுடியவராகிய எலும் முனிவர் முசுகுந்தச் சக்கிரவுத்தியினுடைய செயல் செய்து கீழ்க்கூட மாறப் பெற்றதும் மாருதப் பிரவாஸியின் குன்ம நோயேடு குதிரை முகத்தில் கீழ்க்குமுடியவராகிய என்னையை சங்கம் தீர்த்தத்தின்தையை கீர்மைவிலே இருந்த தரமாக வொலம் போர்த்துக் கேபரால் இடப்பட்டது. செவுன்னையைப் பொராலை தூந்தரமாகிய எலும் அக்கிமிலைப்பிழை ஒருசிறுவரையைக் கட்டுவித்தல் வேண்டும் என்னும் போராசையுடையாற் வெறுதுவியினாலும் வைக்கி மீ” (1878 May) “கீர்மைவில் கீவன்கோவில்” என்பெயரிய பத்திரிகையை வெளிப்படுத்தியபின் சோதிடர் கிற்பாசாரிக் ஞான் அங்குசென்று அக்கோவில் கட்டுவித்ததற்கு வேண்டிய காலமும் இடம் மூலம் ஆராய்ச்சி செய்து திரும்பி ஞான் அங்குசென்று கீவன்மானத்தைக் கீவுன் குறிப்பேற்றியே, மீண்டிட்டுரும் கூத்துக்கூவமில் கோயிலை ஏற்குறையாக கொடு விருட்டங்களுக்கு முன் கட்டுவித்தவறும் வெறுது சனங்களாலே நன்கு மதிக்கற மட்டு உடனடியாக விருந்தவருமாகிய சபாபதி தேவீக் அவர்கள் மற்றிரு பிறந்த சம்ரகுணை சம்பண்ணக்கிய கார்த்த திகேபக் குருக்கள் அவர்களும், அவர்கள் புத்திரர்களாகிய சபாபதிக் குருக்கள் தீயாகராசக் குருக்கள் என்னும் இறுமும் செறை வர்மா மூல கீல்மெடையே கிளவ கோயல் கட்டுவிக்குமுடிய ஆரம்பித்து, சைவசமயி கள் அங்கேபோடு கெடுக்கும் பொருள் கொண்டும் திறுப்பூர்வ மூத்துப் பிரதி சிற்றை செப்தார்கள். நாம் இதற்கை அரப்பண்ணால் செய்ததற்கு உரியவரை விளக்கும் பிரபு கிருமணியை, ஜூபதி வருடங்களுக்கு மேல் செழுமையிலே “ஒயியனால் வங்கி” சு சிறுப்பு உத்தியேகத்தைக் கொறவும் பெற நடாத்தித் தமது சேட சிவிய காலத்தை இத்திவிஷய சேஷ்டித்திரத்திலே வசித்துச் செப்தியானுதிகளிற் கழிக்க என்னி அங்கே ஓர் வாசனையத்தை அனுமதது ஏற்றுகளுக்கு இயற்ற தருமான்து செய்து வாழும் தீட்டு. என்ன கோரம் பின்னே, ஸ்ரீ நமசிவா பின்னே ஆகிய இருவர்களும் இவ்வாயத் திறுப்பணிகளுக்கும் நித்தி நைமித்திக்கப் பூசை முதலியவைகளுக்கும் பேருப்பாரிகளாக வளங்குதின்னார்கள்.

முற்கூட்டிய வெகுதானிய இல். திருநூன் சம்பந்த கவரிகள் சிவசாய்க்கிய மன்றத் திருக்கூடத் தீரமாயில் வைக்கி மூல நகைத்திரத்திலே எங்றினைக்க கண்ணுமிருந்து சென்ற குழியிய வெகுதான் சுழக்கத் திலே செப்ப பிரசங்க முழுமொழி உங்களிடத்திலே வைக்கப்படுமாறு பொதுத்து ஏன் நன்றாக நம் சமயத்தவர்களே உடுமிய முசுசு சமயத்தவர்களோடும் பெரும் பக்கவை யெடுத்து மூப்புத்திராஞ்சு ஏன்னாலும் சமயத்தவர்களே உங்களுக்குச் சௌல் சமயத்துண்ணமையப் போதித்து வர்த்தேன். எனக்குப் பின் சௌல் சமயம் குறித்துப் போர்மொறு பாதிரி மார்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆதலரல் நன் உயிரோடிருக்கும் போதே உங்களுக்காக ஒரு சௌல் பிரசாரகராத் தேடிக் கொண்டால்கூட. பயித்தவர்களும் சன்மார்க்கர்களுமாற் அசோக வருவார்கள். ஆனால் உங்கள்கூட வைவைக்க கேட்டுக் கேட்டுக் கொண்டு வருவார்கள். இதுவே உங்களுக்கு யான் செய்யும் கருத்து சமயத்தைப் போதிக்க என்னப்போலே ஒருவரும் வரார். இதுவே உங்களுடைய கண்களினின்றும் தாரை அருடியேலாடியது.

பிரமாதி வூ. கர்த்திகை மு. கதுங்கல் செவ்வாய்த் திமிமை இரவு (1879. Nov.) னாவலர் அவர்களுக்கு அமொன்கியல் கண்டது. மற்றைாள் ஸ்நானம் பண்ணக் கூடாதிருந்தமையால் வேதாரண்பிதத் தசீ சௌகாரியர் ஒருவரால் அவருடைய பூஷா செய்யப்பட்டது. அப்போது தாம் அந்தரிமாக்கு சேப்து புறமுன்பத்தினில்லை பூஷாங்கா வித்தீபாய்த் தெருத்து. மற்றும் நானும் அவர்களே செய்தனர். மற்றை காள் அந்தரிமாக்கு செய்த பூஷாக்கீட்கை கிளைப ஏற்று, அப்புக்கை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து தமது கிரசிலே பேர்ட்டுக் கொண்டு அஞ்சலி செய்த திரும்பி விட்டு சபங்களின் மீது படித்தனர். அன்றை ராத்திரி ஜூன்து நாத்திகை வரையில் அறிவிற் கற்றேற்றும் பேருமில்லாதவராயிருந்து தேவாரம் முதலில் அருட்பாக்கீடு ஒதும்படி கட்டினார்டு. அவைகளோதப்படும் போது சிதம்பாம், காசி, மதுரை, திருக்கூக்கு தார் முதலில் புனிதங்களை தலங்களின் பிழுதிகளிடத், உருத்திருப்பு முன்னுடைய குங்காத்திர்த்த முட்கொண்டு, காக்கங்கீடு சிகிச்சைமேற்கு குதித்து உயிர்க்குப்பிரயாய்ன் கிவெப்புறுபானுமையை திருவும்பூஷாக்கீட்டிலே சிகிச்சைகளைத் தூத்துக்குடி திபானுபராய்ப் பிருந்தனர். சுற்று நோத்தல் ஏதோ தம்முல் ஸினெந்த திதுவா மூர்த்திகள் தேவார பாராயணத்தை சிறுத்தினுள்கள். உடனே தேவார பாராயணத்தை நடத்துப்பட்டு தமது விரலினைக் கட்டித்

குறிப்புக்காட்டி, பன்னு மேரக்கெச்பது தமது ஜம்பத்தாரும் வயசும் பதினெடுமாகிய பிரமாதி ஒலுக்காரத்திகை மீர் உட்டு-கட. (1879 Decr 5) சுக்கிரவாரமும் மக கூகுத்திரமுப், சுத்தமி திதியும் கடியுமின்னைய காலத்திலே இரவு, நி. காழிகைபிலே ஸ்ரீ எடராஜப் பேருமானுடைய குலசித் பாதமிழலை மணத்தார்! அதோ! தமிழ் ஏஞ்சிம் சைவசமபழந் செப்துமெராண்ட தவப்பயன் இமயட்டேயோ!! என்செப்பேவம்! என்செப்பேவம்.

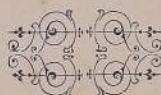
அதித்த நாளாகிய சனிக்கிழுமை அவருகுடைய திருப்பேணி விசூகி சுருத்திராகி முதலிய சிவ சின்னங்களாலும் பீரவற்றாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மிகச் சுத்திரிக்கப்பட்ட கூட்டுக்கிளின்மேல் ஏற்றப்பட்டு, என்னில்லாத சௌல பதத்தாக்கள் குழங்குதல்கள், அருட்பாக்களை ஒதுவர்கள் ஒதுக்கொண்டுவர, வனத்தின் கண்ணே சொன்னுபோகப்பட்டு குஞ்சே வரவீனி கரணவாய் ஆதினாத்தார் முனவில்லை வேதாரணியத்துக் கைவாசாரியரால் சமயவிசேட சிருங்கான ஆக்ஷிபேட்டிழங்கள் செப்பப்பட்டு அன்றிராத்திரி எட்டி காழிகை வைரவில் பரிமளிக்குஞ்க சுந்தனப்புங்க பாஸ்விமிகைத் தருகிறதுத் தகிக்கப்பட்டது. பாஷாணல்தாபனம் முதலிய க்ரியைகளும் முறையே செப்பப்பட்டன.

கு ரு பூ சை த் தி'ன ம.

“ தார்த்திகையா நத்துமகன் காகினி குதுச் சைவாலிலை
பேர்த்திப் பரசமயந் சேதித்துச் - சீத்தகிமிக
மேவுதமிழ் தந்தகக்க வேணல்து ராதமுக
நாவலர் சீ உற்றதிரு நான்.”

“ ஆநா னில்லைப் புகலிப்கோனில்லை யப்பனில்லைச்
தீரு மாணிக்க வாசகனில்லைத் திகையளக்க
பேருரு மாதமுக நவலனில்லைப் பின்னிங்கியார்
தீருரும் வேணியன் மார்க்கத்தைப் போதிக்குகீர்மையாரோ.”

 சைவசிந்தார்க்கடி பிரவர்த்தகராய், மெய்யடியராய் எர் நாட்டிற் சைவசமயத்தையும் தமிழ் க்கல்வியையும் வளர்த்த நாவலா அவர்கள் விதேசமுத்தி அடைந்த தினத்திலே அவர் பொருட்டுக் குருத்தை நடத்தல் எமக்கெல்லாம் பெருங்கட்டேனவார்.

து - ல - து.

நாவலரவர்களால்

பரிசோதித்தும், புத்தனம் இயற்றப்பட்டும் புத்தரை மழுதப்பட்டும்

வேளிப்படுத்தப்பட்ட மூலகள்.

குடுமணி நிகண்டுரை
சென்றதரியலகிடுரை
முதற் பால பாடம்
இரண்டாம் பால பாடம்
நான்காம் பால பாடம்
பெரிய புராண வசனம்
ஏன்னால் ஏருத்தியுரை
திருமுருகாம்துப் படையுரை
திருச்செநுதினிரோட்டச யமகவந்தாதியுரை
விவாய தரிசன சிதி
ஶசுவ துவன பரிசாரம் ; கப்பிரபோதம்
உள்துர் அமுதாம்பினக பின்னோத் தமிழ்
ங்க ரவங்காரம்
கந்த ரஹபூதி
வரெழுபுது
திருக்கை வழக்கம்
புட்ப சிதி
மறைசை யந்தாதி
கோவிழ் புராண மூலம்
திருக்குஞ்சைப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
சிதம்பரமும் மணிக்கோவை
உபசிதத வுரை
பட்டந்துப் பின்னோயார் பாடல்
அருணகிநாதர் வகுப்பு
சைவ யினாவிடை, முதற் புத்தகம்
மருது ரக்தாதியுரை
திருச்செந்தூர் அகவல்
வினாயக கவசம்
சை கவசம்
சத்தி கவசம்

திருவள்ளுவர் பரிமேலமூகர் உரை
திருச்சிதற்றமாலக் கோவையுரை
சேது புராணம்
பிரயோக விவேக உரை
தருக்க சங்கிரகம்
உபமான சங்கிரகம்
இரத்தினச் சுருக்கம்
இலக்கணக் கொத்து
தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி
இலக்கண விளக்கச் சூஜுவளி
கந்த புராணம்
பதினெடுக் கிருமுறை
நால்வர் நான்மணி மாலை
கோயிற் புராணவுரை
சைவ சமய நெறியுரை
தொல்காப்பியச் சொல்லத்திகாரம் சேனுவரைய
நூரை
இலக்கணச் சுருக்கம்
சைவ வினாவிடை, இரண்டாம் புத்தகம்
சிதம்பர மானமியம்
கந்தபூராண வசனம் (ஆசரகாண்டம் வரையில்)
அந்த்டான சிதி, முதற் புத்தகம்
ஷட் இரண்டாம் புத்தகம், குருவாக்கியம்
விவநூனபோதச் சிற்றுரை
யாழ்ப்பாணச் சமய சிலை
இலக்கண வினாவிடை, இரண்டாம் புத்தகம்
இலங்கைப் பூதி சாத்திரம்
ஏன்னாற் காண்டிகையுரை
பெரிய புராண குசனம்
தீருவினோயாட்டம் புராண வசனம்

அங்கிற் பதிப்பிக்கும் போருட்டு எழுதி முடிந்தவைகள்.

சிவராத்திரி புராணம்
அதுட்டான விதி, மூன்றாம் புத்தகம்
சிவ டூசா விதி
சிராத்த விதி *
போசன விதி

நன்றால் விருத்திப்பொரை; இரண்டாம் பாகம்
ஏந்ததயுனர
குருகிள் யக்கிரமம்
பூஷக் கிடம்பண்ணாம் விதி
தருப்பண விதி *

எழுதற் தோட்டங்கியவைகள்

தேவாரம்
அகராதி (தமிழ்)
அகராதி (இங்கிலிஷ் - தமிழ்)
அகராதி (சமஸ்கிருதம் - தமிழ்)
தருக்க பரிபாஷை

இரகுலம்சம்
உபதேச காண்டம்
இலக்கண வினாயிடை முதற் புத்தகம்
சமஸ்கிருத வியாகரண சாரம்

* இந்தால்களோ, மாதகல் ஸ்ரீ. க. வரம்ப ஜயர் அவர்கள் தம் பெயரால் அங்கிலித்தனர்.

—

கணபதி தலை.

யாழ்ப்பானத்து எல்லூர்

ஸ்ரீ - ஸ்ரீ. ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள்

இயற்றியருளிய

தனிப்பாமரை.

பேரிய புராண வசனத்து

விளாயக வணக்கம்.

சீர்பூத்த மறைமுதற்கட பிரணவத்தி
னரும் பொருளோச் சிவனூர் நந்த
பேர்பூத்த நிருமலசிங் யயவடினவ
யானத்தப் பெருக்கை யென்றுங்
கார்பூத்த திருதெநுமூர லயன்முதற்புங்
கவர்வணக்குங் கருணை வாழ்வைப்
பார்பூத்த வடியர்வளை கெழித்தருஞ்சு
தற்பகத்தைப் பணிந்து வாழ்வாம்.

(க)

சித்தி விளாயகர்.

சீரேறு கருணையுரு வாய்சிக வேசகனெடு திகழ்ச்சிர லாட்சி தந்த
செல்வமே யடியவர்க விவிதானை வுண்ணத் தெவிட்டாத தெள்ள முதமே
பேரேறு மறிச்சைச் செதாழிலென்று மதழுங்க வெபருகு மான்த வடிவே
பிரணவப் பொருளேயென் ஜுறவேவெப இல்லை மே பேசுமிரு கண்ணின் மணியே
காரேறு கெடுமாலௌ யம்முத வியாவருகு காணிய கின்தி ரண்டு
கழல்பணிக் திழ்னமகப் பேறுமுத வியாவையுங் கைகூட்டலை தாகுமோ
வாரேறு கணபதி மாமுருவு முபயமுலை வல்லை யுளமகிழ் கொழுநனே
வண்டுமது யுண்டுலவு தண்டலை யராஞ்சிகர் வாழ்சித்தி வேஹு முகனே.

(ஒ)

விழவநாதசுவாமி.

உலகொ மாகிவே ருபுதனு மாப்பின்ற உன்கையறி கின்ப வடிவே
ஒங்குமீ சானுதி சத்திபனு சகமேமெப் யுருவெனக் கொண்ட முதலே
அவகினர முற்றறிவு முதலறு குணங்களா நங்கமென வடைப பரனே
அவனிமுதன் முர்த்தமெட்ட டெடயனுங்க் சர்வாதி யட்டா மங்கொள் கிவனே

இலகுசி கார்த்தாழி இனுற்றிய மூந்திலை தினிதுதிகம் கின்ற பதியே *

என் நீத் தெவிட்டாத தென்முத மேயடிய ஸ்டாபோக்கு சேம திதியே
வீலால் துண்ணொழி பாடுகெடிய மன்றக்கு வேண்டுவ கொடுத்த ருளுவாய

வின்டல் மனாவிவளர் தண்டலை யராவிக்கர் விசுவந தக்கட வுளே.

(८)

வி சாலாட்சியம்மை.

பொன்பூத் தீமியப் பொருப்புசுவு புதல்க்கேயே போதவர னக்க வடிவே

பொலியமென் னுன்கறம் வளர்த்தகுஞ மன்னின்பே போக்குவர வற்ற பொருளே
கொன்பூத் தீவீல்வேற் குமரஸீத் தக்கதிர்க் குண்ணிடப் பாலம் மைபே

ருவைப்பரை யாதியைஞ் சத்திவத்தொய்கின்ற கோதில் கருஞ வாரியே

மின்பூத் தொட்டின்டெகான் சல்வசைல் மக்கள்பணியு யேன்மையுறு மாதேவியே

பிக்கபா மாலீஸாத் திமையுர் டிவென்டுவென வேண்டியாக்குதுவ நிதியே

தென்பூத்த சின்துாத மலினைத்து சிடுமெயியர் சிற்கித்த வரமருஞ் செப்பவய

தென்பூமல மல்வராவி தங்கீடு மராவிக்கர் திகழ்விசா ளர்த்தி யுணமயே.

(९)

(இப்பாக்களின் வாலாற்றைச் சுதாரிசுக் கருக்கம் 4-ம் பக்கத்திற் காணக.)

நல்லைக் கைலாச பின்னையார் மீது

மங்கள விருத்தம்.

சீர்க்கண்ட பரவா னக்கிச் சுகசொருப பெக்கீச திருமங் களம்

தெவ்சர வனபவசண் முகவற்கு முன்வந் திகழீச திருமங் களம்
பேர்க்காண்ட சதுப்பறையின் முதலில்கு பிரணவப் பிரகாச திருமங் களம்

பிறைதலை டயின்விருக்கொள் வல்வைபெறு மரியையிற் பெருசே திருமங் களம்
ஊர்க்காண்ட பரித்திமனி பென்னில்கு முதறகதி வொரிச்தேச திருமங் களம்

ஒருவெண்ணெய் கல்லையர் மெப்கண்ட தேசிகற் குபதேச திருமங் களம்
கார்க்காண்ட கரடத் தயமுகவ வங்குசுக் கராச திருமங் களம்

கருணோச நல்லையக் கைலாச புரிவாச கவினேறு கணரா சனே.

(१०)

நல்லைக் கந்தசவாமி மீது

வாழி விருத்தம்.

அருணவிக் சிதக்மல மலைரங்கர் தருவதூன் மாறுமது தினமும் வாழி

அமர்தொழி கனகசபை நடனமிடு பரமசிவ னருண்முருகர் சரணம் வாழி
கருணைமழு பொழிபனிரு நூயுமதி நெடுவெலிய கவிதூலவு தோழ்கள் வாழி
கவகிரியை பிருப்பன பட்டவருவு செய்வபில் கரதலத் தினிது வாழி

வருணமர கதவழிகு திகழுவரு மன்னெனு மயிலினேடு சேவல் வாழி
வனசர்த மரசனுத விபகுறமி நெடுகடவன் மயிலிவக டனமும் வாழி
தருணமிது வெனவமர் பணிள்லை ம்ரகங்கர் தமதியர் நிதமும் வாழி
சகசகிரு மலபரம் சுகிருதபரி பூரண சட்டசரம் வாழி வாழி. (5)

(மங்கள வாழி விருக்தகள் இரண்டும் நாவலர் அவர்கள் மாணுக்கருன் ஒருவராகியோம். திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை பிடம்கருத்து எழுதிக்கொள்பட்டன. நவராத்திரி பூஜாகாலத்தில் நாவலரது வித தியாகாஸீ மாணுகர் தோத்திரந்து செப்தற் பொருட்டு அவர் பாடிய விருக்தங்களாக்.)

அரிமழும்

சுந்தரேசர் மீனாட்சி துதி.

திருக்கிளர் கமல்த தயன்முத லமரர் திகழ்மறை முனிவரேத் தெரிப்பு
மருக்கிளர் சோலை பரிமுத நாவலர் வரதனே மறை முடி விளங்குங்
குருக்கிளர் மனியே யன்பர்த மகத்துக் குலனிய தீபமே யடியேன்
கருக்கிளர் ஏற்ற நோயெழித் தருள்ளாய் கடவுளே கருணை வா நிதியே. (6)

மெய்யறி வின்ப வடிவமே செடுமால் விரிந்தனு டரும்பரஞ் சடரே
மொப்புழற் கயற்கட் கொடியொரு மருங்கு முளைத்தெழு முதியமா மருக்கே
தெவ்வத மறையோர் தினந்துதித் திறைஞருத் திசழு மழுறை சிவனே
யுய்யகன் னெநிற யேற்கிணி தருளா பொருவுனே யுலகநா யகனே. (7)

அவனவ எதுவென் றுரைத்திடு மூலக மாகிவே ரூயன அகுஞ்
கிவபெரு மானே படைத்தலா தியவைங் திறத்தொழி அமிர்ப்பொருட் ஞூற்று
நவடி வெடுத்த வருட்டபெருக் கடலே கஷிதரு மரிமழு கக்ஸ்வா
பவனனுஞ் செரக்க நாதனே மெனக்குப் பற்றுகின் பதமலா திலையே. (8)

அங்கியின் சத்தி யொற்றுதே யெனினு மடுதலா தியபல தொழிலாற்
பொங்குபல் றிறத்த தாகல்போற் பதிக்குப் பொருந்துமோர் சத்திஸி யெனினுக்
தங்கிய பகரயே முதலவைங் தானேர் சகம்புக முரிமழு கக்ஸ்வா
முங்கபற் கண்ணி யம்மையே யுன்ற ணடித்துணை யாருயிர்த் துணையே. (9)

(இங்காண்கு விருத்தங்களும் அரிமழுத்தில் முன் அச்சிடப்பட்ட பிரதியில் உள்ளன.)

கதிர்காம சுவாமி மீது டெ-

கீர்த்தனங்கள்.

இராகம் - சாவேரி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

உண்ணிருபாதந் தெரி - சன வூசைய்த மின்னரே
யுவனக்கடலு - ஸாழ்க்கேதனே.

அ/ நுபல்லவி.

தண்ணிகரில் கதிரை - தனில்வாழும் போதனே
சற்குண்ய பரிசூரன - சன்முக நாதனே. .... (உன்)

சரணங்கள்

ஆதி க்கிறுதி நின்கினேப் - சித்தோ
சீத்தாம் பிரபஞ்சமுற்றுக் - சாங்கினேய
சோதிவடிவாப் சின்ற குலபாணி புதல்வா
குரலுதி முவரைத் தொலைத்தருநும் முதல்வா. .... (உன்)

சனன மரணந்தயரத் தாழ்கின்றேன் - இன்னுஞ்
சஞ்சலச் சகராத்துள் விழுகின்றேன்
இன்னமும் பராமுகங்கு செய்யா தனக்குருகுவா
யேதிலாத முத்தி பின்பஞ் தருகுவாய் .... (உன்)

அருங்கருணைக் கடல்லையோ - முன்ன
ரமரிட ரக்ற வில்லையோ
ஒருங்கலைநுத ரோயை பேரட்டுதலருமையா
உனையேசம்பிவர்த்தேஞ்குக்குருகாமை பெருமையா .... (உன்) [உசு]

இராகம் - துசாவந்தி. தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

ஏவிந்தக்கேடு கெஞ்சுசே - ஜயயேயா - உனக்
கேவிந்தக்கேடு கெஞ்சுசே.

அ/ நுபல்லவி.

மோனங்திக்குஞ் சைவ - முனிவுறை கதிரை
முருகா - முருகா - முருகாவென் மருகிலை .... (ஏனிந்த)

சரணங்கள்.

பொய்யாமுலக வாழ்வை கீங்கி - ஏத்திப
பூரணங்த வாழ்மிற் ரேங்கி
மெய்யா மறிவானங்த - வேதமுடிவாப் சின்ற
விமலா - விமலா - விமலா வென் மருகிலை .... (ஏனிந்த)

- சனன மரணத் துயர் தீரு - மது
தானுயமருகிலை சாரும்
கன்கசபை ஸடனக் கருணூசரஸ் முன்றந்த
கந்தா - கந்தா - கந்தாவென் அருகிலை .... (வனிந்த)
- அங்கிரிடை மெழுக தென்னக் - கசிக்
தளவிவாரந்த மிகத்தழன்ன
கொங்கு கம்ப கடம்பு குல்லியொடு புலோந்த
குக்ளை - குக்ளை - குக்ளையென் அருகிலை .... (வனிந்த) [८१]
-
- இராகம் - சுருட்டி. தாளம் - ஆதி
பூல்லவி.
- கிருபல பரசிவசனமுகா - சுத்த
வித்திய - சுத்திய - வித்தகலுங்குச
அ நு ப ல் ல வி .
- திருவுலாவு மீலங்கையின் ரோஹிய
சீத்தியபூஷ்டதீர் காமத்துறைத்தரு
சிற்பரா - அருள் தற்பரா - அண்பர்
கிஞ்சதயுகங் தாருந்தனி வேலனே .... (கிரு)
- ச ர ண க் க ள் .
- பரமனரும் புதல்வா - பரமானங்கில
பத்தர்க் கருண முதல்வா
கருணை சேசி சர்சி தானக்தவழி வே
கணிப்பிளாச்சது மறைவின்முடிவே
கந்தனே - உணம் மைச்தனே - என்னைக்
காந்துமல்லிருள் தீர்த்தினிதா ஞுவாய் ... . (கிரு)
- ஆறிவுக்கறிலாய் சின்றவா - கிரென ஞ்சகிரியுடன்
அவுணர்கிளோண்யக் கொன்றவா
குறிகுண மிறங்கிலகு முருகா
கூர்த்தளாயனி மருமன் மருகா
கோலனே - பரிதாலனே - ஒந்தறக
கொம்பினன் பின்வரு தம்பியே யின்பகுள் .... (கிரு)
- ஆபனைச் சிறைமில்லவத்தவா - அகத்திய முனிவதுக்
கருளோடுபே தேசித்தவா
விப்புலகமருகுக் கருள் தாளா
வின்றுதல் வள்ளிக்கொடி புனரூங் தோளா
மெய்னே - எம்மதையனே - அர
விந்தமலர் நிக் கும்பாதங் தந்தருள் ... . (கிரு) [८२]

(17)

திராகம் - ஆகிரி. தாளம் - காடு.
பல்லவி.

இத்தனை கொடு வேதனைப்படல் சண்டு முமக்
கின்னு மிரக்க மல்லையா

அ நு பல்லவி.

சித்தி முத்திக்கருக் தெப்வ மாணிக்க நதி
சேருங் கதிரை ககர் - திகழ் சுப்பிரமணியரே நன் (இத்தனை)

சரணங்கள் .

அண்டரிடரத்தும் போதரே - அன்பர்
அனவரதம் பணி பொற் பாதரே
கண்டங்கரிய சோதி காதலரே பெனது
கன்னேண்டன் கண்மணியே காருஞ்ய சாகரமே ... (இத்தனை)
என்ன்வெய் போலெங்கும் கிறைவிரோ - உமக்
கென்றுயர் தெரியாதோ அறநவீகே
தெள்ளுங் தமிழால் ஏவதார் தமக்கு மருங்வீரன்று
தீதலருணகிரி தேவங்சொல் கம்பிவங்தேன் ... (இத்தனை)
உம்மையல்லாத துணை யறியேனே - தய
ரோட்டலீரூது மும்மைய் பிரியேனே
இயக்கம மறுமை வீடு மூன்று மும்மாலே யாகும்
இதிலே சத்திபஞ் சத்திய மென்று துணீங்து வங்தேன் (இத்தனை)

[கஷ]

திராகம் - கல்யாணி. தாளம் - நூபகம்.

பல்லவி.

என்மே விரச்கமில்லையா சாமி - புதல்வதூக்குத் தந்தை
இரங்காதிருந்தா லென்சொல்லும் பூமி

அ நு பல்லவி.

தன்னிகரில்லாக் கதிரைமலை வாழுங்
தற்பரானந்த சாமிக்காரம்ப
அன்னுயப் சரணாம்புப் பல்லாம
லெரன்றம்புக் கிடமின்றினியாகுதல் .... (என்)

சரணங்கள் .

துய்யசடக்கரத்தோ ரெழுத்தையுஞ்
சொல்லிலே னென்செப்பேன் சிறியேன்
கோடி குரியப் பிரகாசமான வரோதய சுவாமி
உய்வகையறியேன் செப்பலிங் முமத்தை லினையேன்

பவக்தீரா துலைகின்றேன் வினையேன்

அண்ணை தெய்வமுடியே அழியேனுக்குப் பருள்வாயே

அருள்சேர் டீலா - பாலா கோலா

நல்லு கலா - செங்கத்ரிவேலா - இன்னும் ... ... (எண்)

தித்தியபரி பூரஞ்சாந்த நிருமலர்

தீதமுருகா பாம்பில் நிருததம் புரியும்

பரந்தாமலுக்கு சிகில்லவாத நன்மருகா

துத்திய வள்ளி மனுளா பல தொண்டர் வணக்கிடு தாளா

என்மேற் குதை பெண்ணுடே

என்னையில்த வாதை பண்ணுடே

கனமிகு துப்யா - மெய்யா - பொய்யா

பன்னிருக்கபா - அய்யா - செய்யா - இன்னும் ... ... (எண்)

ஆறுமுகவென் றகைக்குஸ் கிரானுக்

கருள்புரிந்தீடு முதல்வா

அனவரதமுங் ததிசெயுந்திரி யம்பகந்தொரு புதல்வர

சீறமவுண்ணை வென்றாருப் புறத் தேவிமுன் வேங்கையாம்நின்றாருப்

கின்மேற் சிந்தனைவையே

தெனாருக்கா அம் வந்தனை செய்யேன்

கன ஏழுதேசா - ராசா - மிலாசா

நல்லையில் - வாசா - நேசா - ஈசா - இன்னும் ... ... (எண்)

[கடி]

இராகம் - அசாவேரி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சிவகுரு நாதருக்குச் செய மங்களம் - நல்ல

செங்கமல பாதருக்குச் செய மங்களம்.

அ நு பல்லவி .

பவமறுத் தெனையாலும் பண்ணிரு தோளருக்கு

தவமுனிவர்களுந் தங்கருளாளருக்குச் ... ... (சிவ)

ச ரண ங்கள் .

கன்னி வள்ளி கேசர் பாவ நாசருக்கு மங்களம்

கதிர்காமவேல ரீழ தேசருக்கு மங்களம்

மன்னுமடியார்க் கருளு மாசில் குமரேசருக்கு

ஆன்னிய வனந்தகோடி குரியப் பிர காசருக்குச் .... (சிவ)

மங்கையுமை பானர் வதி வேவூருக்கு மங்களம்

மன்னுமறை தூரைது கூலருக்கு மங்களம்

புங்கமிகு சிவகாம போதக கசிலருக்குச் .

செங்கையில் விளங்குவதோடு தெய்வாஜை லோலருக்குச் ... ... (சிவ)

சங்கரன் குமாரர்குலலீத் தாரருக்கு மங்களாம்
தன்னிகிரில்லாதால் அரருக்கு மங்களாம்
பொங்குசினத் தவணனைப் போரில்வென்ற வீரருக்குத்
தங்கவகத்தியற்கருள் தோமிலதி தீரருக்குத் ... ... (சிவ)

[காந]

(இக் கீர்த்தனங்கள் இன்னத்தமிழ் செட்டியார் குமார விளகை மூர்த்திச் செட்டியார் இயற்றிய “கதிரை யாத்தினர விளக்க” தலைஞன். “செந்தமிழ் நாலூர் சிறப்புடன் உடிம்- அந்த சந்தையை வழங்க வாவன் பாடிய கீர்த்தனம் பத்தாண்தீற்றி” என அதன் சிறப்புப் பாயித்துத் தொல்லியப்பட்டபடி, இக்கீர்த்தனங்கள் புலணம்யோடு சங்கிதத்திலும் பேர் வாய்க்கவராயிய குறித்த வினாக மூர்த்திச் செட்டியாரால் கதிர்காட காாமி சங்கதனந்தில் அரசுகேத்தப்பட்டன.)

“சனி நீராடு” என்னும் முது மொழி உரையைக் குறித்துச் சொல்லிய

ஐ சீட்டுக்கவி. ஐ

மக்கர்குகு தக்தர்கிட தத்தர்பிற மன்னர்தொழு வளமிகுதொன் மதுரை நின்கி
மத்தகை மொத்ததிறல் பெற்றிடு புளிச்சக்ர வர்த்தி கிங்காரியன் முதல்
மன்னர்ரசானுமிட மென்னவை ரியாழ்ப்பாண மருவு நல்லாபுரியினன்
மயில்வாகனச்சப்ர மனியசவாமியின்றிரு மலரடி துதிக்குமடியம,

திக்களைத்தும்புகழு முத்தமமிகுத்திடுஞ் செந்தமிழ்க் கலை ஞாபகன்
சீர்மருவ கந்தனானுள் மைக்தனு மாறுமுக தீரனெழுதுங் காகிதம்
செப் “புதயதாரகை” ப் பத்திரமச்சித்தப்பித் திட்டுப்ர சித்திசெம்பும்
திகழ்முகாமைக்கரா ரெதிர்கொன்டு துயர்வின்டு சித்தமகிழ் கொண்டு காண்க,

தக்கசனி ரீரா பெறுமவ்வை யார்மொழி தனக்குரை தனைப் பகரிடிற
சனிவார மதிலென்னொ பிட்டுடேவங் நீரினிற் நலை முழுக வென்பதராகுஞ்
சத்திய விசித்திரகவி ஞாக்குனு சித்பரபல்ப சற்குண மகத்துவமிகும்
தனிவைவர் கந்தப்ப தேசிகனவித்திடுஞ் சரவணப் பெருமாளைதும்,

மிக்கபுலவனு மிக்கன முறைவகுத்தனன் மிகுசோதிடங்களானும்
வித்தக வறப்பளிச் சரசதக முதலன் வேறுபல நூல்களாலும்
மேலான பொருளிதென வேயுணர்க் வேறுகில் வினாபொருள் வேறு பக்ஸர
மெய்மையைப்பற்றி வள்ளுவர்சொன் மூன்றுங்குறள் விளங்கிலார் போலு மன்றே.

[கன]

(இது “உதய தாரகை” என்னும் பத்திரிகையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

சிவமயம்.

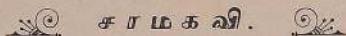
யாழ்ப்பாணத்திற்.

செந்தமிழுப் புலையைத் தீர்க்க

மகாவித்துவானுகிய ம.ா.ா.பூரி, கல்லூரி மனப்புலி முதலியார்

குமாரர்

சரவணமுத்து முதலியார் பேரிற்

(இவர்க்கு வயசு-சங்க)

ருப்பத்தாறு சீர்க்கழி நெடி லாகிரிய விருத்தம்.

தேரே சகவருட மாயிரத் தெழுநாற சேருமற பத்தே தினிற
திலகுவிச் வாவலசனஞம் வருடத்தென் மகரமதி திசமூர் ஊலாக் தேதியிற்
நிருவளர்டோன் வாரமக ஊபர பக்கிக்க் கிருதியை பெறுங் திதியினிற்
செறியுமா யுட்கமப் யோகவணி கலகரண தென்கும்ப ஸ்கினநததே
தென்னில் காபுரியி அங்குள்ளூர் யாழ்ப்பாண தேசமுழு தஞ்சி நக்கத்
தெப்பசர வணபவண முகுமர குருபரன் நிகழ் கல்லை யமர் கிரேஷ்டன்,

பேரேற மிப்பு தலஞ்சிகி தென்புடி பெரும்புத்த படைத்த மகிபண
பெருமை பொறையறிவொடருண் முதலியகல் குண மெடு பிறக்குடன் வளர்க்க திபுணன்
பிடேறு மாணவக ரக்கிரு குரத்திப் பிறங்கு கற்புர தீபம்
மோதாப மிகுராதை காக்மயப் புனிமுதன் பெறவரு சாராஞ்சிதம்
பேசரும் கெக்கணவி எக்கியக் கடலுணுடு பெரிதுதேக் கெறியு மேகம்
பேதாயே ஹங்கக மெஜுஞ்சிலைன் மீதமார் பெருமிதவி கசித கமலம்,

காரேறு மிகையவர்கள் பத்தியை வயர்ப்பிரு கட்குவல ரத்த மகுடம்
கடவுள்த மழுதசிக ரத்தமுற முத்தமிழக் கலிமதம் பொழி குஞ்சரம்
காதன்மிகு கலைவாண நிதய மன் டப்மீது கல்ளைச் சிருக்கு கிதியம்
கனவெறில்கொண் மதநுமதி சயழுறு சவுங்தரிய கனகலிக் கிரக சொருபம்
கருதலன்க வெண்மருவு கவிஞர்கடு கிடைவெறு கழகப்ர சங்க சிங்கம்
கருதவே தாந்தசித் தாந்தசம ரத்சிக்கிணதை வைகவந்த கருணங்கரம்,

சாரேறு பசுபாச பதிலக்கி னப்பரபல சைவாக மப்பொக் கிவும்
தந்யப்பர காசசர வணமுத்து முதலியார் தண்ணிகரி லாத குரவன்

சாசவுத் சிர்மல கியோமஸிக் வாசித் சத்திய கிராலம் பமாய்ச்
சர்வபரி பூரணவ கண்டதத் துவயாய்ச் சராசர வனுக் கடந்த
சக்திரா னங்கர நிஷ்கார னங்கமாய்ச் சதுமனையின் முடிவி விலகுச்
தற்பரசு காரப்ப சுத்தசிவ னுருபய சராணமலர் மேகி னுனே.

[க.ஏ]

இல்லை.

திவர் மாணுக்கராகிய மேற்படி ன்லூர் க. ஆஹமுகவராற்
கொல்லப்பட்டது.

சரல்வதி விலாச அச்சக்கூடத்திற பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(இச்செய்யுளின் அச்சப்பிளதி, காவல் அவர்களோடு ஒரு சாலை மாணுக்காய் மேற்படி முதலியாரிடத்தே கல்வி
பயின்ற வேலாயுத காரத்துக்கூயாயர் அவர்களது புத்தகாலையில்ருந்து எடுத்து, அவர் மருகள், ஸ்ரீ. க. ச.
வைத்துவல்லப்பரின் அவர்களால் தந்து உபகர்ணக்கப்பட்டது.)

நாவலர் அவர்கள் சீழ்கும்

அவர்கள் வித்தியாக்கை உபாத்தியாயருள் ஒருவருமாகிய
வி. கப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களின் தேகவியோகத்தைக் குறித்த

கீழே திருங்கற் பாமாவஸ . இ

கொச்சகம்.

1. என்னுடைய கண்மலியே எனதன்பர் சிகாமணியே
பின்னாமலு பகழ்பாகிசப் பிரமணிய பெருந்தகை நி
என்னையுனக் கண்ண பிதா யினிப குரு வென்று முன்னர்ச்
சொன்னதென்னை பென்ரென்னைத் துறந்ததென்னை சொல்லாயே

(க.ஏ)

2. புண்டுலா அலுண்ணுமை போறையந் தெருஞ்துமிலை
மென்பதுபல் லோற்றுய வியம்பியவுட் தமைத்திருந்து
நின்பெருமை செவிமடிப்பச் செவிமடிப்ப வின்பெருமை
என்பெருமை மென்றுக்கே வினியாது செய்வேனே.

(க.ஏ)

3. சிவகெந்தியி னன்புடையார் போண்டித்துஞ் சிவதீக்கை
அவகரைந்தென நிகழ்ந்தொழியு மந்தனையைப் பொருட் படுத்தும்
பலகெற்றசர ராதசிவ பத்தரையேப் பொருட் படுத்துந்
தவகெற்கின் னெநிபிதுவென் நைவிள்க்காற் பினித்ததுவே.

(க.ஏ)

4. வேகனாந்தான் கிடைத்திடினுங் கிடையாதுவிடு நிற்கோர்
மாதனமென் கருணையென மதித்தெனது சழுகமயர்க்
தேதமகல் பணிவழுவா தியற்றியவென் னிருசிதியே
நாதனது பொருதுந்தென் நனுகுவித்தான் நனதுலகே.

(க.ஏ)

5. உன்னேஷ்ரா மேச்சராண் கோதுதிருச் சிரலைவாய்
முன்னையபால் தலங்களுக்கும் முழுத்தொண்டு புரிந்துகொண்டுன்
பின்னால்வரும் பெரும்பேறு பெறுவேணன் தெனக்குரைத்த
கிண்ணையிழங்க தேனாக்கோ வங்கோகிள் நீணிலத்தே. (ஒ.ஏ)
6. இப்பதியிற் சிவகதைக என்காரும் படித்திடவும்
செப்பருமெப்பத் திருத்தொண்டர் குருஷூச செம்திடவும்
ஒப்பிய திருமதமொன் மஹாராக்கல் வேண்டுமென
எப்பொழுதும் புலம்பிளின்யே ஏனிமெங்கன் முற்றுவதே. (ஒ.ஏ)
7. என்னிடத்து ஹுகிக்கால் சேரேகற் றைத்தணையோ
நண்மைபெராம் பெற்றபென் நாடறியப் பகைத்தகன்ற
வண்மைமனத் தினராக மதித்தெந்தெல்ல வழிமொழுகு
கிண்ணையிழங்க தமிர்வாழ்வேன் கெஞ்சமிக் வளியேனே. (ஒ.ஏ)
8. இருகிலத்தேர் கோபி஦ென் வெலுத்துத்தரைக்கு மென்சினத்துக்
கொருபொழுது மிலக்கா தொழுகிபென் அளமூழுதும்
உருகியகா தலிற்கொள்ளை கொண்டவறு வினாந்தீர்
பெருகியசப் பிரமணிய பருந்தகையோய் கீண்டே. (ஒ.ஏ)
9. எத்தணையோ தயக்கும்து மெமதிறைவன் நைச்சிற்றுஞ்
சித்தமகி ஹேவாது திருக்கம் முக்கரித்துப்
பத்தியுடனவனாருட்டப் படித்திடக்கேட்ட மினிதுகந்த
இத்தகைய சினதுசெயல் சான்மறக்கற் பாலதன்தே. (ஒ.ஏ)
10. ஜங்கெதமுக்கதுப் பிரமாங்க மனிமிருத்துஞ் சயபதமாம்
மக்கிரங்கோ எறுபதிகம் மாசறுகிற் துப்பதிகம்
பக்தமறு முருகந்துப் படைப்பினியான் மக்கிரித்
முந்துகிரு ஸீதினம் முப்பொழுதும் பெற்றணையே. (ஒ.ஏ)
11. பொருவாகின் ஹுடர்ன்டிப் பூதியையா என்பொழுது
திருகிறே யகுமருந்து திருகிறே யகுமருந்துதன்
ரூரூவாத பேரன்போ உரைத்திடுங் மதாமாழி
பெருகார்வத் தினிக்கேட்கப் பெறுவேனே பேசாயே. (ஒ.ஏ)
12. பிரஸிடத்துச் செல்லவேம் பெருமானுச் தமியேன்மாட்
உறவினென்முந் தருளங்கண்டோ ருகின்துபுறம் பழிப்பெரன
அறாசினைந்து புலம்பியமெய் யன்பவினிப் பிகைத்திடினப்
புறவுரைகேட்ட பரித்தென்றே புகிபினைவிட் டேகினையே. (கூ.ஏ)
13. என்பாருட்டென் னுகிரியன் எத்தணையோ பாடுபட
முன்செப்பதவ மென்கொளியான் முடிந்துமிடு மறுபயையவன்
பொன்செப்பதிரு வடித்தொண்டு புரிவெனன் துமர்க்குரைத்த
கிண்செல்ல செவிமுடிப்ப செடிதெனுள் கெக்குவே. (கூ.ஏ)

14. சிருவாண தீக்கைபெற்றி இகழ்சிவகித் தாந்தரால்
பெருகார்வக் தென்னுழைச் செறுங்காதல் காட்டினையே
முருகார்சுப் பிரமணிய முன்னாது முற்றலினி
வருவாயோ யெஞ்னுழைச் சொராயோ வறிகிலனே. (க.ஏ.)
15. உன்பாத் மிகவருந்த வொருகிறவேன் மீணக்களியரன்
இன்பார விருபொழுது மெழுந்தருள்வ தென்னைபெனத்
துன்பார வெருங்கிளி சொற்றலையின் தென்மீதின்
அங்பாலோ யான்வருந்தா தராலுக மடைந்தனையே. (க.க.)
16. சின்றிரிபுன் டராததலும் சின்குறுகன் னனகைகுகமும்
நின்றனிந்த கவின்ஸடையும் சின்கைபுதைத் திடுவாயும்
நின்றனதைக் கியக்லையும் சின்பணிந்த வின்மொழியும்
என்றனதி சினியெங்கா எள்கிட்டான் பெறுவேனே. (க.ஏ.)
17. நின்துன்னா சிவார்ச்சகையின் சேசமுடைத் தென்பதறிக்
தென்துசிவ பூசையொடு மென்தன்ப நின்பொருட்டு
மனவிருப்பிக் சிவலிங்க மற்றெழுந்த பூசிப்ப
உன்துடல மொருங்கியா அலக்கடையப் பெற்றலையே. (க.ட.)
18. யான்பிழைத்தல் வேண்டுமென்ப தென்தைய நின்கிருப்பே
யான்பிழையா தேமரிக்க வெண்கிரியை யைந்துதீ
தான்பிழையா தியற்றுவிக்க வென்றுமொழிக் தனையவ்வா
றியான்பிழையா தியற்றுவிக்க யார்கருந்து முடிந்ததுவே. (க.க.)
19. இக்கலாத் தென்னாசா வீண்டிருப்ப யானிறக்கின்
நற்கால மென்காலம் நாடுதைவிட்ட வனக்கலும்
பிற்காலத் தியாளிறக்கின் பிழையென்கின் மருகனுக்கு
முற்காலத் தியம்பினையே நின்கருத்து முற்றியதே. (க.ஏ.)
20. நின்செனன காளிதனி னின்பெயரால் வேங்கர்க்கும்
பொன்செப்பிதிரு மன்றிலுக்கும் பூசை சிசும்க் திடவினுன்
கொண்செயுட லொருவியிறை குஞ்சிதபா தம்பொருந்த
ஏன்செய்தவ மென்செய்தவ மிதுசால வியப்புடைத்தே. (க.ஏ.)

(இப்பாக்கள் “சுப்பிரமணியபிள்ளை பேரிற் சரமகவித் திரட்டு” என்னும் அச்சுப்பிரதியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன.

தனிப்பாமா லை
முற்றிற்ற.

அனுபந்தம்.

யாழிப்பாணத்து கல்லூர்,

ஸ்ரீ - ஸ்ரீ. ஆறுமுக நாவலர் அவர்கவளைக்
குறித்த

ஷ்ரீ துதி மாலை. இட்டு

திருவாவதூறை யாதீந்து மகா வித்துவானுகிய
திரிசிறபும் - ஸ்ரீமத் மீனாட்சி கந்தரம் பிள்ளை பாடல்.

விருத்தம்.

“மன்னுபெருங் தமிழ்ப்பாணட யிலக்கணமு மிலக்கியமும் வரம்பு கண்டோன்
பன்னுசிவ புராணங்கள் பல தெரிக்கோன் சிவாகமநாற் பரவை ஆழ்கி
யுன்னுமத பூதியெனும் சிலைவரம்பி லாமனிகை யுறக்கொன் உள்ளா
வின்னுய குணத்தினஞ்சுச் சைவமெனும் பமிர்வளர்க்கு மெழிலி போல்வான்.”

“நீடுபுகமுத் திருக்கே தீச்சரங் திருக்கேணுசல மிக்கிலவாகின்ற
நாடுபுகமுத் தலம்பொலி யாழிப்பாணத்து கல்லூர் வாழ் கராக்கொண்டோன்
நேடுபுக முருவகைந்த கந்தவேடவத்துதித்த செல்வன் யாரும்
பாடுபுக மூறமுக நாவல னால்வா நக்கிற் பதிப்பித்தானே.”

“அகத்தியக்கொல் காப்பியமுன் னுய பல விலக்கணமுஞ்
சகத்தியல் பல லிக்கியமுஞ் சாற்று பரமத தாலு
மகத்தவமெய்ப் பொருணாலு மதிப்பையப் பமின்றனர்க்கு
சகத்தியலு மனுபுதித் தோன்றலா யமர் பெரியோன்.”

“மாறுபடு பரசமய வழியென்து மறமாற்றி
யாறுபடு செஞ்சுடிலத் தன்னலா ராுபெனநியே
தேறுபடும்படி வளர்த்தத் திகழுமாதவ முடையோன்
விறை சிவஞ்சியார் மேன்மை முழுமையு முனர்க்கோன்.”

“கருள்விரவு தலைக்கறிக்குங் கண்மனியும் வென்னீ றும்
பொருள்விரவு மௌனத்தழுத்தம் பொருளாகக் கொண்டுவெப்போன்
தெருள்விரவு சுத்த சைவ சித்தாந்தப் பெருஞ்செல்வ
வாருள்விரவு பரவுபுக மூறமுக நாவலனீ.”

ஆசிரியப்பா.

“ மன்னுகோணால் மாகேதிச்சா - மென்று மிரண்டு மிரண்டு கண்ணுகப் - பெற்றவிழத்திற் அறங்கும் யாழுப்பாணத் - துற்றபல்வளரும் குறைவிடனுகிச் - சொல்லூர் கழனி குழதாக கொண்டு - செல்லூர் பொழிலாற் சேச்சுதலை கள்க்கு - சீல்லூர் மாட மிக்கொடு பொலியு - நல்லூர் வாழுக்கை நயங்கருள்ளிருக்குன் - கங்கிலை வத்திற் கருதரன்பான்முன் - வங்கிலை வொன்ன வங்கதவதிக்தோ - ஸீல்லூருக்கென்மணி விறையப்பூண்பாற் - போற்றூடுபொலி யும் புண்ணியப்பூருடு - வைக்கிறியாய வணைத் துங்களைக்கு - சிவலெந்றிலைர்க்குக் கிப்பியகுண தத்தென்முத்துமுதலரக் கியம்பிலக்கணமுடு-வழுத்திலக்கியமும் வரம்புகண்டெடுக்கோன் - சமயமில்கேடங் தகுதிக்ருவானமெங்கி-றனமுழுபுத்திக்கையும் மடைவறப்பெற்றேஞ்சுமங்கல விசேடச் சுருதிபாருஷ - கமங்களின்முப்பெருள் கருதபேரருளான் - யுத்தியினமைத் துணர்க் தோங்கலுமிடுதி - சித்தியுற்றமைத் திவசிக்தாமணி - சுற்றுணர்புலவ ரூட்களிக்கு - முற்றுணராறு முகாவலனே ”

ஸ்ரீமத் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் மாணுக்கராகிய

ஸ்ரீ. தியாகாராச்ச சேட்டியார் பாடல்.

ஆசிரியப்பா.

“ செந்தமி மூன்றாங்கு சுந்தரமங்கை - கத்தரத்தமுடு களிமங்கலங்கா - வீலக்கணமைனாந்து நலக்கவிளங்குஞ் - தலக்கமிகுஞ்சு தாண்டாவிளக்குஞ் - புனர்தருமின்ப மணவுறுபுராண - முணர்வேர பார்க்கு மொளியுறு கேத்திர - ஏலவிலிவுறுத்திக் தொல்பவக் தொலைக்கும் - பலக்கெலக்ட்கொம் புல்லுமோரில்லம் - பொய்தெரித்தக்கற்ற மெப்பித வென்றுஞ் - சைவசித்தாங்க தெய்வவைப்புக் - கண்ணுபுண்ணியப்பக்ட கண்ணியவிழிராங் - நன் ணியமாகிவ புண்ணியப்பிழம்பு - சிவனடியவரைச் சிவமெண்மதிக்குஞ் - தவமறுவளர்க்கு மவமறுகில - ஜென்னுன்றுஞ் கொண்டிருக்கு - முன்னுரீராறு முகாவலனே ”

“ தென்மொழிபெற்று மன்பெரும்பெளவ - மொருங்குதுஷ்த்த பெருங்கும்பழுனிவ - னெல்காப்பெரும்புழுஞ்சு தொல்காப்பியமுத - விலக்கணமெல்லா கலக்கவைத்தடுக்கிய - திருவெங்கடவொரு பெரும்பேழை - யாரணம்புகலும் பூரணபூராணனே - பொருளென்டு புகலும் புராணவாகரஞ் - சொல்லாசமயமர் துகள்றவழுத்துச் - சமயாதிதமாஞ் சைவ சித்தாங்கத் - தெய்வவாரமுதம் பெற்றுகிணங்கத்துப் - பொருவறவைத்த பூரணகும்பம் - பேறுபெரிதனைந்த வரறுமுகாவலனே ”

மகாவித்துவான்

தீர்சிரபும், பூநிமத் மீனாட்சி கந்தாம்பிள்ளை மாணுக்கர்

சோடசாவதானம்

— குப்பராயச் சேட்டியார் பாடல். —

ஆசிரியப்பா.

“ மன்னியசிறப்பின் வன்பயனிதுவெனுத் - திடுமுறவுணர்க்கு வடமொழியோடு - பெருங் தத்தெரிந்து திருக்கப் பதித்தங்கள் - பொறப்பக்கத்துணர்க் கந்பகப்பொழிலோடு - சேஷ முமைகள்ள வானளாயோங்கு - மீனமரப்பொதும்பர் வளமைனவாழுக்கையர் - விருந்தினர் தம்மைத் திருந்தியமுகத்தோ - டெதிர் தழிலூனிச்கவை பொதித்தருமதிசி - அட்டியுவக்குஞ் காட்கிபை சிக்ப்ப - வண்டிநமுவப்ப மலர்க்கமலர்முகங் - கொண்டெட்டித்தழுகிக் கொழு மதவுட்டு - மூழியல்வளஞ்சுகா லீழுங்குத்தின - மாச்சிர்காய்ச்சீர் கவிச்சிரவிளக்சீர் - பூச்சீர்நிழந்தீர் பொதுளியைந்தினைப்பொரு - எகமும்புறமுஞ் தகவறந்தழுகி - யணியைல் விளக்க மனிதரப்பொருந்திக் - குலவியதுண்பொருட் புலமையான்ரேர் - துவன்றகவின்ற கவித்திறங்கட்கும்-பீயேர்கெல்வ நீடிமாற்பாகந்த்-திருகிலமிமிகை யியங்குநவனெலா- மொருங்குதிரணடம் மருங்கினிலவா - லைனவரும்யகது வளைதரப் புகழ்ந்து - நல்தா ரென்னு நல்லுராளி - யலகில்பல்சமயக் கலக்குவென்னுங் - காண்யாறாக்கரை கண்ணாந் தெளிநது - தாவிகரதல சைவநூலென்னும் - பெருந்தியுவட்டி தெருவுழிச்சென்று - சைவசித்தராநத் தெய்வமாக்கடலை - ஏறுகியாங்கததுடு தேவீஷைடுதினைத்துஞ்- சிவபோக மென்னுங் தென்வமுதருக்கித் - தேக்கெறிக்கெந்தறஞ் செக்குகும்பெரியேன் - கனவினு நன்னடை தனவாச்சீலன் - மனமொழிகிறது மயல்வழிப்புகுந்தா - தனகனதழிக்கி மூமை தரவொடுக்கியோன் - கண்ணகலிலத்தி னன்னியமண்பதை - யுன்னத்தளவிற் கொள்ளக் கொடுக்குக் கல்விபிற்பெரிய சொல்வன்மையினோடு-பென்னென்னாருநாவாற் பஞ்சவனமைபா - தெனப்புவனத்தார் தனித்தனிப்புகல் - வரவநிர்வரப்பிற் பரணியுகழோ - பென்னுள் கோக்க மிலங்கக்கெச்சீவான் - மன்னியசிறப்பின் வரகதிகுலத்தோன் - கழிதலில்வாய்மை கனிந்த - முடிவில்சீராஜ முககாவலனே ”

திருவாவதேநை யாதீன வித்துவான்

— ஆ தாண்டவராய சுவாமிகள் சோல்விய அ—

ஆசிரியப்பா.

“ மூலமுமூரையு முறைமுறைநோக்கி - யேவவேதிக்குத் தெய்யுதாவெழுத்திற் - படிப்பித் தளித்தனன் பரசிவங்கலங்களுட்ட-கதிப்பெட்டுமீரண்டுதன் கண்னுறக்காட்டு-மீழுகாட்டு-சேர்க் கிலங்குபலவாங்களுந் - தாழ்மிலாதற்றத் தகபக்கும்யாழுப்பாண - ககர்தனின்லூர் காமமரபுரத்திற் - பகர்தருசைவ பரம்பரைக்குலத்திற் - ரேஞ்சியாக்கவே டெல்லையிற் செப்த - வேந்நநற்றவத்தா வெழில்பெறவதித்தோ - யைற்றமிழுப்பகுதியை வியல்பெ

வார்த்தளவி - வயத்தகவுணர்த நற்றமிழ்க்குரிசி - நிருக்குறளரைராமுதற் சிறந்தது ஆலூர
பெலாஞ் - சுருக்கமின்ற நிற்த மூகலில்பேரநிலீனேன் - ததிதருசைவா கமங்களிற்கழும்
பதிமுதன்முந்பொருட் பகுதியினியல்பொஞ் - சங்கையொன் நின்றித் தவணிசேடத்தா -
லங்கையினெல்லிபோ லளவிட்டறிஸ்தோ - னரனடியருச்சளை யன்றமற்றென்றுங் - திர
முறுபவகோப் தீர்த்திடாதெனவச் - சம்புவினிஷ்டுசளை தண்ணாடோறு - நம்பிமெய்யன்பா
நடாத்திகேல்லோ - னயிட்டிகுப்புரைம சாரிகளனிலைபிற் - நியக்கநிற்குஞ் சிர்கைமெபற்
ருஷட்யோன் - சங்காநியபவர் தமைச்சரண்பணிக்தே - யிங்கிபான்செய்யபணி யென்னென
யிபற்றுவோன் - சிவபிரீராண்மிக்கையைச் சீவர்க்டமக்குப் - பவமூப்போதளை பண்ணு
பாக்கியத்தோன் - கிரையான்னான் கிடைக்குமதன்றி - யுரியமெய்ம்முத்திக் குபாய
மன்றென்றுஞ்-சார்கேவைமுதற் சாற்றமுறைத்து-மாருயிர்சிவலுக் கடிமையேபென்றும் -
புகல்சிவாகமவாக் கியப்பொருட்டனை - யிகல்லறத்தேர்வற் றிதயத்திருத்திருத்திருத்தேன் - தல்லி
யிற்காலங் கழித்தலீங்கிவன்கெணான் - நல்லிலகுந்தத்வ ரற்றதரவுமைக்தே - யாறுமுக
கெணவவனி - கூறுமியற்பெயர் கெண்ட்தாவவல்ளே ”

யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னிகம்

ஸ்ரீமத் சிவசங்கர பண்டிதர் கோல்லிய பாடல்.

ஆசிரியப்பா.

“ பேசுதேவாரம் பெறுகிவத்தலங்களு - எாகதீர்திருக்கோ னுசலங்கதிதகு - மிசைமலி
திருக்கே திசரமிரண்டையும் - வசைபறத்தனவின் வாந்துமெய்ப்புகழ்பெறு - மீடு
மன்றலத்திது வினிதுறைஇன்என்கித் - நாாற்விலாதோங்கித் தமிழ்னாட்டகத்தோர் - தன்பா
வெங்கனு மன்பால்வசித்திட - வின்பாலுயர்ந்த யாழ்ப்பாணத்தினிற் - பரம்பரனடியவர்
பரம்பரைமுறையாற் - பரம்பிழவுகுதலாற் பல்வளம்பல்கிய - நல்ம்பாலிலபெருக்கிற நல்லை
மாநகரினன் - குலம்பொலிகிங்கதவேன் குமரனுயுதித்தோன் - வடமொழியதனின் மாப்
பெருமபவுட்கரங் - திடமுறைன்குஞ் சிவஞானபோத - மாதியாகமங்குங் ககல்லியாககி
யானமுஞ் - தீக்லாவறுதிச் சித்தாந்திகாமனி - பிரமாணதீவிகை மிராசாததிவிகை- யுரானு
நங்கிவ யேகாரங்முதற் - பல்பெருங்கிரந்தமும் பசுதசெங்கதமிழி - னல்வாங்தருஞ்சிவ
ஞானசித்திக்குச் - சீரணியுரையுஞ் தெவிலுறவுருயிய - பூரணிவாது பூத்மானுகிய - திரு
கெல்வேஷிச் சிருருடையனும் - பெருமைசேங்குஞ் பிரகாசமுனிவரன் - வந்தவதரிதத
சுந்தரமரனீன் - பந்தமதசற்றும் பல்பெருங்தவத்தின - னீதியிற்கிபெறுகிய மேதகுநிதி
யினன் - கோதிலாங்குசைதுதிக் கூர்மைகான்மதியினன் - சுருக்கப்பிலிலக்காந்த் தெரகை
பலைக்கியங் - தருக்கவேதாந்தப் பெருக்கமுற்றநன்கதோன்-வாதிகளேங்கி வாப்புவதத்
தோட - மேதினிமெய்க்கனும் யென்புகழ்ப்படத்தோன் - யெம்பெறுவங்குமையன் வர
குணமேரு - சமய்பெறுவசை சபைக்குப்பரிதிபதி - சிவனோமெனா் சிவனடியவரைப் -
புவனியிற்பரிவொடும் போற்றிவாழ்புனித - ஏங்குமரமனிகீ ரணிதிருமேனியன் - மிக
குயர்ச்செந்தமிழ் வேதபாராயணன் - மேலாகிபதனி விசேடச்சுருதியா - மூலகமங்களின்

முப்பூருள்குளில் - யுத்தியினமைத்தனத்துக் தயாறுடுதி - சித்திபெற்றிருங்கிய வீத் தக்கிரோமணி- யவமுறையத் வந்தகாரங்கெட்ட-சிவமதகமலங் தீகழ்த்திடுத்தியாகரணி - செழுதுடல்கம்பித் தழுத்தொழும்புசெம் - பழுதின்மானுக்கராங்குறச்சூழி - சொல் வளர்க்கவையாற் வருதிக்கீலிதா - யலகலிஸ்துத வரும்பெற்றாறு - சிந்தயானு செய்யுறிதூச் சிவப்பிரவளர்க்கு - மஞ்சமிலின்பத் தமுதமாமனமுகிக் - மெய்யறேதசம் வினங்கிடுதிரித்துவர - செய்திடும்படுதர தேசிகிகாமணி - மறைக்கும் பிரனவமணி - முறைக்குமாறு முகநாவலனே ”

சோன்னடிலூள் வேதாரணியத்தைக்கார்ந்த

குறக்கை வித்துவான்

→ ம. அ. அ. பூர்தி துமாரகவாமிப்பிள்ளை சோல்லிய பாடல் ←

விருத்தம்.

தெறுகலை மதினிங்கு புலவர்க்கா மனிபுடைகும் தெண்ணீர்வைட்டி
னேறுடுகழ் யாழ்ப்பாஞ்ச திலகியல் ஆரண்மனக் தினசுகாள்வேதங்
குறுகிவ பரஞ்சுடரைக் கொண்டடைக்கார தமைத்தெருட்டுங் குணமார்க்குன
யாறுபுக்காவலன்றுதெற்றிவற வச்சிற் பதிப்பித்தருவினுனே.

உபய வேதாந்தப் பிரவர்த்தகாசிஹியராகிய

பூர்தி சுந்தர சிவாசாரிய சுவாமிகள் எழுதியது

“ ம. அ. அ. பூர்தி ஆறுமுகங்காவலர் அவர்கள் வெளிப்பட்ட நூல்களி விவரங்களையைப் பார்த்துணர்வராக ”

“ உவண்ணமைய தீர் ஆறுமுகங்காவலர் அவர்கள் வெளிப்பட்ட பாரதச்தாற் கண்டுணர்கா ” - சிவாதிக்கரத் தாவளி-கட்டு, கட்டு ம் பக்கங்கள்.

கூடலூர் பூர்த்தி குமரானு சுவாமிகள் எழுதியது.

“ இராசகேபாலலிஸ்ஸை திருத்தி யச்சிற் பதிப்பித்த புத்தகத்தைப் பாராதீர். ஏனெனில் அவர், முதலாற் கருத்தறியாதவராக்கப்பால் வில்லிபுதுதாராம்வார் செம்த பாரதத்தைப் பெரியோர்வாககை அழிக்கக் கூடாதென்று சிறிதும் அஞ்சாய், சுவபரம் மிருந்த பாடல்கள் அசேகத்தைத் தள்ளியும், கிள அடவளை மாற்றியும், சில சொற்களைத்திட்டதும் மனம்போனவாறே அச்சிற்பதிப்பித்தனர். ஆகவைல் அதனை சீக்கி, வில்லி புத்தார் பாடினபடியே ஆறுமுகங்காவலர் அச்சிற் பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகம் ஒன்று சம்பாதித்தைப் பாரும் பாரும், உமது ஜூங்கிரும் தீரும், ஈவால்வி என்னும் பட்டிடம் அவருக்குத் தகுடுமேயன்றி உமக்கெல்லாதகும். புலியை கேரக்கிப்புஜின் குடுக்கிளாண்டாற் பழுத்துஞ்சாமேயன்றிப் புலியாயா! அதுபோலக் கல்விக்கடலாகிய ஆறுமுகங்காவலரை கோக்கி நீரும் அப்பெயர் தரித்துக் கொண்டாற் பழியும் பாவழும் அடைவிரேயன்றிப் புகழ் அடைவிரா? அடைபீர், அடைபீர் ” - பாத்மோத்தர ரகாபாசத்திருப்பணம் உடு, ஈசு ம் பக்கங்கள்.

பீ.மத் அம்பலகாண நாவலர் வ்வாமிகள் எழுதியது.

“ நமத நாவலர் ஸ்வாமிகளிடத்தில் ராமரிப் உலக்நிய விளங்கிய ணக்ஞத்துநான்வளாவன : சுகரபதி, பாரச வைராக்கியம், ஜிவ காருண்யம், பிரம்மநூனம், ஓனாதாரம் (கொண்ட), ஆசிருத அம்ரச்சனம் (அடை நதவர்களைக் காத்தல்), இளையப்பியம் (எனியராதல்), காட்சண்யம் (கண்ணேடம்), மதுரபாஷணம் (இன் சொல்லுமை), அதகாரிதவம் (இத்தைசெச்பதல்), சிபாமகதவம் (சிபமத்து நட்துதல்), லேர்கோப வரதபயம், சங்குநாங்கம் (நல்லாரினாக்கம்), பரகுணப்பிரீதி, சிவபுதூணபராதினதவம், பாரம்பர்ய பரிஞ்ஞா னம், செனாஹுற்தம் (நல்ல மனமுடையம்), சாந்தினாவாற்சலபம், சிரப்பயத்வம், நிரகங்காரத்வம் (யானை னபதீல்லாமை), சிரமதவம் (எனதென்பதீல்லாமை), சத்தியவீரப, சத்தியசங்கலபம், பிரபுதவம், கியாயா றுவர்த்திதவம் (பியாயத்தின்பான்தொடர்தல்), தத்வகதனம் (உண்மைபேசல்), ஜிதேந்திரியதவம், தின்திரு ஹிதவம் (ஆஸ்யின்மை), பிரபஞ்சத்தைத் திருண்மாக சினைத்தல்), கெளரவம் ஹேயதுநவாஜ்ஞம் (தன்னப்பட்ட குணங்களை மூடுதல்) குருவிச்சங்கமகமரங்க (குருவிச்சங்கமவழி பாம்), உபாதேதகுணங்கிகரணம் (கொள்ளப்பட்ட குணங்களைத் தனதாக்ககொள்ளல்), ஒளங்கந்தீயம் (உபாவுடையம்), சமதிருஷ்ட, சரசோல்லாசம், பிரசக்கத, விளித்ததவம் (குணங்குடையம்), அகுதோபய ஸ் ரதவம் (இறங்கு வங்கித்ததும் பயத்தைச் செய்யாமை), ஆர்ஜவம் (கேள்வம்), அஹிசிரிதவம் (தன் புறுத்தாலமை), அங்கங்கிராதக்கந்தப்பகுத்ததவம் (நெங்னியத்தின்து மணமும் தெரியாமை), அக்கிரகண்யத யப, அசல்லதவம் (ஆஸ்யாமை), பிரதிநிலாதசமாபநம் (செபுதாக மேற்கொண்டதைசெய்தேழுத்தல்), டர்காரதவம், ஆத்மசக்தி (தெரிபசக்தி), பாரமார்த்திகதிருஷ்ட, அயசக்தவம், பரமோக்தேசிகபக்தவம், பரமயம், பரவதவம், ஆசாரசிலதவம், வாக்மிதவம், ஸ்வத்திரிம (தந்தியத்தனுதல்), இளைக்கும், இந்தாங்கபர்தாலமை, சித்தாந்தாபிரிவ்வசம (சித்தாந்தத்திற் புகுலுடையம்), விவேகம், அங்பாசதவம், கேப்பயானதவம், காமபீயம், பிரெளடியமை இவைமுதலாக நாலும் மகாத்மாக்களும் கொண்டாடிய பல குணங்காபா.” சம்பகுமணிமாலை, முகவரை, கட, கச ம பக்கங்கள்.

Sir முத்துக்குமாரசவாமி, Kt.
(The then Tamil Representative in the Legislative Council, Ceylon.)

அவர்கள், இலங்கையீகிறிஸ்த சமயோபதேசத்துக்காக அரசாங்க பொக்கிழத்திலிருந்து சகாபதனம் கொடுத்துவருவதுபோல, மற்றச்சமய குரவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் அல்லது முன்னதை நிறுத்தவே ண்டுமென வாதித்துவெறை (Ecclesiastical Subsidies in Ceylon.) என்ற விஷயம் சட்ட நிருப்பன சபையில் 1876-லில் ஐப்பக்க-மீ 19-ல் பிரதிவாதிகப்பட்ட தருணத்தில் அங்காலத்துள்ள வெவ்வேறு சாரியர்களைச் சுட்டியபோது ஆறுமுகாவலர் அவர்களைக்குறித்துக் கொல்லியவை :—

“It is the Hindu of Hindus, Arumuga Navalar in the North ! He is one of those Orientals who can measure swords with even such a giant as my Hon'ble friend (the then Queen's Advocate, the Hon'ble Mr. R. Cayley) in an argumentative way. His whole life has been spent in preaching and writing against Christianity and he has a following which cannot be despised.”

கிறிஸ்த பாதிரிமார்கள் தம் வித்தியாசாலீக்குச் செல்லும் சைவ மானுக்களுக்கு விழுதி யறிப்பித்தல் முதலம் திங்குகள் செய்வதைக்குறித்து யாழிப்பானத்துக் கைவசமில் 1884-ம் ஜூலைத்தில் அங்காலத்துத் தமிழ்ப் பிரதிகிதியாழிருந்த கௌரவ. பொ. இராமானதன் அவர்கள் மூலமாக அனுப்பிய வின்னப்பம் சட்டகிருண சபையிலே அவ்வருடம் மாசி தே 11 ல் பிரதி வாதிகப்பட்டபோது :—

Hon'ble Mr. P. Rama Nathaniel :—

“Intolerance on their (the Missionaries) part, it appears, has varied with varying times and circumstances, but it is specially observed at the present day, ever since the Champion Reformer of Hindus in the Northern Province died in 1879”

His Excellency the Governor, Hon. Sir Arthur Hamilton Gorden G.C.M.G.)

Who did you say ?

The Hon'ble Mr. P. Rama Nathaniel,

“The Champion Reformer of Hindus, Arumuga Navalar.”

சென்னை “தத்துவ விசாரணை” ப்பத்திராதிபர்.

“இவர் தூற்றுதல் பரமத பாதுவாய்ப் பிரகாசிக்கும் ம-ா-ா-ப்ரி ஆற்முக நவல் ஏன்னும் மகர கிரகேசரியைக் கண்டு வெளியிட அஷ்ட திசோருகத்தும் ஒடிய வேதாரணியத்தைப் பண்டாரங்க என்னும் புல்லியர் புல்லுரை ஒக்கும்.”

4-ம் இலக்கம், 1878.

“சென்னை முதல் ஈழ மீருகவுள்ள இந்த தமிழ்நாட்டு வித்துவான்களில் தமக்கிணையில்லாதவரும், இலக்கண விலக்கியங்களில் மகா வள்ளவரும் சபாப்பிரசங்க சிங்கமுஹாகிய ப்ரி ஆற்முக நவலர்”

5-ம் இலக்கம், 1878.

“ஈசவதுஷ்ண பரிசார விரசரனை சப்பிரதீபம் என்னும் புத்தகத்தையும், நாயன்மாரென்னும் சொல்வதும்கின் மறுதலையாகிய “வழக்கின்மேல் வழக்கு” என்னும் பொய்ப்பெயர் புணிந்த பத்திரிகையையும் நழும் பார்த்துள்ளார். அவற்றினை எழுதினவர்களையும் எமக்குத் தெரியும். இவர்கள் தாமெழுஷிய விஷ யங்கள் உண்மைதானென்ற அறிஞர் சபையில் திலைகாட்டிக் கொள்ளும்படி சபாப்பிரசங்க சிங்கமாகிய ப்ரி ஆற்முக நவலர் அவர்கள் விலக்கத்தைத் தோற்ற எதிரிலிருந்து வராத்தையாட மாட்டாமல் இக்கியாளை கள் இருக்கோட்டான்மையையும் யாமறிவோம்”

34-ம் இலக்கம் 1878.

“நாம் ப்ரி ஆற்முக நவலர் அவர்களைச் சுட்டிச் சென்னைமுதல் ஈழ மீருகவுள்ள தமிழ்நாட்டு வித்துவான்களில் தமக்கிணையில்லாதவர் என்று உரைத்தகை மனம்பொருத் தீவிர, ஈழம் தமிழ்நாட்டெல்லையருமோ வென்று வேதாரிபோல ஆசிப்புஞ்செப்பக்கின்றீர். “ப்ரி நாவலர் அவர்கள் ஜீவங்களுக்காவிருந்த காலத் திலேயிருந்த தமிழ்நாட்டுப் பிரபுக்களுள்ளேன் தமிழ்ப் புலமையும் தமிழ்ப்புலவர்களுக்கு உபகரிப்பும், ஒன்றா ஸியமும் ஒருங்குடையவர் ம-ா-ா-ப்ரி இராமாநாதபுரம் பொன்னுக்காமித்தேவங்ரே ! இவர் தமிழ்விகியங்களிலே மிகச் சிறந்தவாகிப் பிருக்கோவையார், திருவள்ளுவர் முதலைய நால்களீராக பிரையறப் பரிசோதித்து அச்சிடி பாராத்தேடியனர்? தற்காலம் தமிழ்வார்களுக்கு மாதுருஷ்தானமாகிய திருவாவடுதுறை யாதீனம் ப்ரி சந்திராநாததேசிக வாழின் தமது ஆதினத்திற் ரேஞ்சிய மகாகடின் கிரங்களாகிய “இலக்கணக் கொத்துவரை”, “தெல்லங்கியப் புத்திராயிருத்தி”, “இலக்கணவிளக்கக் குருவளி”, என்னும் மூன்றைண்டியம் பரிசோதித்து அச்சிட்டத்தக்க வித்துவான் ப்ரி நாவலர் அவர்களே பென்றங்ரே. அவரைத்தேடி பங்களஞ் செய்தித்தார். இவர்களேன் தாங்களே அந்தநகரைத் திருத்தி வெளியிடப் படாது, இந்த இந்துதேசத்துத் தமிழ் வித்துவான்களாலும் உமது இராமஸிங்கரியாலும் புகழ்த்து